

Pécsi Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar Doktori Iskola

Balogh István
A sport polgári jogi és nemzetközi magánjogi vetületei

Doktori értekezés tézisei

Témavezető:
Prof. dr. habil. Kecskés László CSs. DSc. professor emeritus, egyetemi
tanár, az MTA rendes tagja

Pécs, 2026

Tartalomjegyzék

I. Bevezetés	3
I.1. A témaválasztás indoklása, a kutatás célja	3
I.2. Az értekezés tárgya és felépítése	4
II. Az eredmények bemutatása	5
II.1. A sport és a jog kapcsolata	5
II.2. A sport társadalmi szerepe	7
II.3. A sportban jelenlévő jogi felelősség	10
II.4. Magánjogi kérdéskörök	11
II.5. Záró megállapítások és következtetések.....	13
III. Az értekezés eredményeinek hasznosíthatósága	15
IV. Summary.....	17
V. A munka témaköréből készült legfontosabb publikációk jegyzéke	21
VI. Irodalomjegyzék.....	22

I. Bevezetés

A sportjog a XXI. század egyik meghatározó jogterületévé vált, amely a sport mint komplex társadalmi jelenség jogi kereteit vizsgálja. A sport napjainkban nem pusztán fizikai vagy kulturális tevékenységként értelmezhető, hanem olyan globális jelentőségű társadalmi és gazdasági rendszerként, amely jelentős hatást gyakorol az államok működésére, a gazdasági folyamatokra és a társadalmi viszonyokra.

A sportjogi szabályozás folyamatos fejlődése összefügg a sport nemzetközivé válásával és gazdasági jelentőségének növekedésével. A sporthoz kapcsolódó jogviszonyok egyre összetettebbé váltak, amelyek kiterjednek a sportolók jogállására, a sportszervezetek működésére, a doppingellenes szabályozásra, valamint a sportgazdaság működésének jogi kereteire.

A sportjog fejlődése szorosan kapcsolódik a nemzetközi sportszervezetek szerepének erősödéséhez és a globális sportesemények jelentőségének növekedéséhez. E folyamat eredményeként a nemzeti sportjogi rendszerek egyre inkább igazodnak a nemzetközi normákhoz, miközben a sport jogi szabályozása folyamatosan alkalmazkodik a változó gazdasági és társadalmi környezethez.

A sport jelentőségének növekedésével párhuzamosan a sportjog szerepe is felértékelődött. A sportolók jogainak védelme, a sportszervezetek működésének jogi keretei, valamint a sport integritásának biztosítása a jogalkalmazás kiemelt területeivé váltak.

Az értekezés célja a sport és a jog érintkezési pontjainak átfogó vizsgálata, különös tekintettel a szerződéses jogviszonyokra, a felelősségi kérdésekre, valamint a nemzetközi dimenzióban megjelenő jogérvényesítési problémákra. A kutatás arra a következtetésre épül, hogy a sport jogi szabályozása nem csupán a sport működésének stabilitását szolgálja, hanem hozzájárul a nemzetközi sportkapcsolatok és a polgári jogi normák összhangjának megértéséhez is.

I.1. A témaválasztás indoklása, a kutatás célja

A kutatási téma kiválasztását a sporthoz fűződő személyes és szakmai tapasztalataim alapozták meg, amelyek elsősorban a labdarúgás területén, valamint más sportágak működésének megismerésén keresztül formálódtak. E tapasztalatok hozzájárultak ahhoz, hogy a sportot ne kizárólag fizikai tevékenységként, hanem komplex társadalmi, gazdasági és jogi rendszerként értelmezzem.

A kutatási irány kialakulásában meghatározó szerepet játszott Kecskés László professzor munkássága és szakmai iránymutatása, amely alapvető inspirációt jelentett a sport polgári jogi és nemzetközi magánjogi összefüggéseinek vizsgálatához.

Az értekezés központi célja annak feltárása, hogy a sport világában miként érvényesülnek a polgári jogi és a nemzetközi magánjogi normák, különös tekintettel a szerződéses jogviszonyokra, a sportszervezetek működésére és a nemzetközi sportkapcsolatokra. A kutatás kiemelt figyelmet fordít a sport társadalmi és szervezeti sajátosságaira, a jogi felelősség kérdésköreire, valamint a magánjogi dimenziók érvényesülésére.

A vizsgálat további célja annak bemutatása, hogy a sporthoz kapcsolódó jogviszonyok miként illeszkednek a klasszikus jogági keretek közé, illetve milyen sajátos, sport-specifikus értelmezési megoldásokat tesznek szükségessé. Ennek keretében a kutatás elemzi a szerződéses viszonyok sajátosságait, a jogsértések kezelésének mechanizmusait, valamint a nemzetközi joggyakorlat meghatározó eseteit.

Az értekezés arra a tézisre épül, hogy a sport jogi szabályozása önálló, interdiszciplináris megközelítést igénylő terület, amelyben a polgári jogi és nemzetközi magánjogi normák a sport autonóm szabályozási rendszerével összhangban, sajátos módon érvényesülnek.

I.2. Az értekezés tárgya és felépítése

Az értekezés központi tárgya a sport jogi szabályozásának vizsgálata a polgári jog, a nemzetközi magánjog és a közigazgatási jog összefüggésrendszerében. A sport olyan komplex társadalmi jelenség, amely gazdasági, kulturális és jogi dimenziókat egyaránt magában foglal, ezért szabályozása több jogág együttes alkalmazását igényli.

A kutatás feltárja, hogy a polgári jog alapelvei – különösen a szerződési szabadság, a szerződésszegés és a felelősség – miként érvényesülnek a sport sajátos környezetében, továbbá elemzi a nemzetközi magánjog szerepét a sportolók mobilitásában, a sportszervezetek határokon átnyúló működésében és a nemzetközi sportszerződésekben.

Az értekezés kiemelt figyelmet fordít a sport közigazgatási jogi dimenziójára is, különösen az állami sportirányítás, a szabályozási és felügyeleti mechanizmusok, valamint a közjogi eszközrendszer vizsgálatára. A kutatás rámutat arra, hogy a sport autonóm működése és az állami kontroll egymást kiegészítő módon határozzák meg a sport működésének jogi kereteit.

A vizsgálat kiterjed a sport történeti fejlődésének és társadalmi szerepének elemzésére is, amely nélkül a jelenlegi jogi szabályozás nem értelmezhető megfelelően. Ennek keretében a kutatás foglalkozik az átigazolási rendszerrel, a sportügynöki tevékenységgel, a versenyek

integritásának biztosításával, valamint a nemzetközi sportszervezetek és a sportpolitika szerepével.

Kiemelt vizsgálati területet képez a sporthoz kapcsolódó jogi felelősség rendszere, amely magában foglalja a tömegsport és a versenysport eltérő jogi megítélését, a sportolók személyiségi jogainak védelmét, valamint a sporttevékenységhez kapcsolódó speciális jogi helyzeteket.

A magánjogi dimenziók elemzése során az értekezés vizsgálja a sportszervezetek és sportvállalkozások jogi helyzetét, a sportolói jogviszony sajátosságait, továbbá a szerződésszegés és a jogérvényesítés kérdéseit. A kutatás külön elemzi a nemzetközi joggyakorlat meghatározó eseteit, kiemelve azok szerepét a sportjogi szabályozás fejlődésében. Az értekezés felépítése az általános elméleti alapvetésektől halad a specifikus jogi kérdések felé, rendszerezett módon bemutatva a sport történeti, társadalmi, valamint polgári jogi, közigazgatási jogi és nemzetközi magánjogi aspektusait.

Az értekezés arra a tézisre épül, hogy a sport jogi szabályozása több szinten működő, egymással kölcsönhatásban álló normarendszerek összessége, amelyben a polgári jogi, a közigazgatási jogi és a nemzetközi magánjogi szabályok együttesen alakítják a sport működésének jogi kereteit.

II. Az eredmények bemutatása

II.1. A sport és a jog kapcsolata

A sport és a jog közötti kapcsolat elemzése során az értekezés abból az alapfeltevésből indult ki, hogy a sport a modern társadalmakban már nem értelmezhető pusztán szabadidős vagy kulturális tevékenységként, hanem önálló, komplex társadalmi alrendszerként működik, amely saját normákkal, intézményekkel és jogérvényesítési mechanizmusokkal rendelkezik. E sajátosságok indokolják, hogy a sport jogi szabályozása eltér a klasszikus jogágak logikájától, és egy olyan összetett szabályozási környezetet hoz létre, amelyben a magánjogi, közjogi és nemzetközi jogi elemek egyidejűleg vannak jelen.

A sport ezen komplexitása egyben azt is jelenti, hogy jogi megítélése nem ragadható meg egyetlen jogág keretein belül, hanem szükségképpen interdiszciplináris megközelítést igényel. A kutatás részletesen feltárta, hogy a sportjog dogmatikailag nem sorolható be kizárólag a polgári jog vagy a közjog körébe. A sporthoz kapcsolódó jogviszonyok – így különösen a sportolók és sportszervezetek közötti szerződéses kapcsolatok, a sportszövetségek szabályozó

és fegyelmi jogosítványai, valamint az állami sportigazgatás eszközei – egyszerre mutatnak magánjogi és közjogi jellemzőket. A sportolói jogviszony például tipikusan szerződéses alapokon nyugszik, ugyanakkor a sportszövetségi szabályok kötelező jellege jelentősen korlátozza a szerződési szabadság klasszikus érvényesülését.

Ez a kettősség jól szemlélteti a sportjog hibrid jellegét, amelyben a magánjogi autonómia és a közjogi kontroll egyidejűleg van jelen.

A sport autonómiájának kérdése az értekezés egyik központi elméleti problémája volt. A sport autonómiája alatt azt a jelenséget értjük, hogy a sportszervezetek – különösen a nemzeti és nemzetközi sportszövetségek – jogosultak saját belső normarendszerük kialakítására és alkalmazására. Ezek a normák a versenyrendszer szervezésétől kezdve a fegyelmi és etikai felelősség szabályozásáig terjednek, és a tagság számára kötelezőek. A kutatás ugyanakkor rámutatott arra, hogy e szabályozási autonómia nem abszolút: a sportszervezetek normái csak addig érvényesülhetnek, amíg nem ütköznek magasabb szintű jogforrásokba, különösen az alkotmányos alapjogokba és a nemzetközi kötelezettségekbe, amely korlátozottság a modern sportjog egyik alapvető garanciális eleme, amely biztosítja a sporton belüli joggyakorlás jogállami keretek közötti érvényesülését.

A Lex Sportiva fogalmának elemzése során az értekezés bemutatta, hogy a sport autonómiájának nemzetközi szinten megjelenő normarendszeréről van szó, amely elsősorban a nemzetközi sportszövetségek szabályaiból, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által elfogadott alapelvekből, valamint a Court of Arbitration for Sport (CAS) döntéseiből épül fel. A Lex Sportiva jelentősége abban áll, hogy a globalizált sportvilágban egységes, határokon átnyúló szabályozási keretet teremt, amely képes kezelni a sportolók mobilitásából és a nemzetközi versenyrendszerekből fakadó jogi konfliktusokat. A kutatás eredményei szerint a Lex Sportiva nem a nemzeti jogrendszerek alternatívája, hanem azok kiegészítője és harmonizáló tényezője. E normarendszer a nemzetközi sport működésének, de facto alkotmányos keretként is értelmezhető, amely egységes jogalkalmazást biztosít a nemzeti jogrendszerek sokfélesége mellett.

A nemzetközi sportjog intézményi rendszerének vizsgálata során kiemelt szerepet kapott a CAS és a Nemzetközi Olimpiai Bizottság működése. Az értekezés igazolta, hogy a CAS mára a nemzetközi sportviták elsődleges fórumává vált, amely gyors, szakosodott és egységes jogalkalmazást biztosít. A CAS döntései nem csupán egyedi jogvitákat rendeznek, hanem precedensjellegük révén alakítják a sportjog fejlődését, és hozzájárulnak a jogbiztonság erősítéséhez a nemzetközi sportban. A CAS ítélezési gyakorlata a Lex Sportiva egyik

legfontosabb normatív forrásává vált, amely a sport autonóm szabályozását jogilag is megerősíti.

Az Európai Unió jogi környezetében végzett elemzés során az értekezés részletesen feltárta az uniós jog és a sport kapcsolatának alakulását. A Bosman-ügy mérföldkőnek tekinthető, mivel egyértelművé tette, hogy az uniós alapelvek – különösen a munkavállalás szabadsága és a diszkrimináció tilalma – a sport területén is alkalmazandók. A Meca-Medina-ügy tovább árnyalta ezt a megközelítést azzal, hogy kimondta: a sportági szabályok csak akkor mentesülhetnek az uniós versenyjogi normák alól, ha legitim sportcélokat szolgálnak és arányosak. A Kolpak- és Simutenkov-ügyek pedig rávilágítottak arra, hogy a sport globalizációja új kihívásokat teremt a harmadik országbeli sportolók jogi helyzetének megítélésében. Ezen döntések együttesen hozzájárultak ahhoz, hogy az európai sportjog önálló jogági részrendszerként kezdjen működni az uniós jogon belül.

A kutatás eredményeként megállapítható, hogy az uniós jog nem felszámolja a sport autonómiáját, hanem jogi keretek közé helyezi azt, biztosítva az alapvető jogok védelmét és a sport belső szabályozásának jogszerűségét. Ez az egyensúly alapvető jelentőségű a sport hosszú távú fenntarthatósága és társadalmi elfogadottsága szempontjából. Az autonómia és a jogállami kontroll közötti dinamikus egyensúly a modern európai sportmodell egyik meghatározó sajátosságává vált.

A sport jogi szabályozásának gyakorlati jelentőségét az értekezés a sportolókat, edzőket, sportszervezeteket és nemzetközi szereplőket érintő jogviták vizsgálatán keresztül mutatta be. A polgári jogi normák, a nemzetközi sportszövetségek szabályai és a nemzetközi precedensek együttes alkalmazása biztosítja a jogszerűséget, a sport integritását és a sportszerű verseny feltételeit a globális sportpiacon. A kutatás igazolta, hogy a sport és a jog kapcsolata dinamikus, folyamatosan fejlődő rendszer, amelyben a nemzeti, uniós és nemzetközi jogi szintek egymásra épülve határozzák meg a sport működésének jogi kereteit.

Összegzőképpen megállapítható, hogy a sport jogi szabályozása ma már elválaszthatatlan a globális sportgazdaság, a nemzetközi versenyrendszerek és az alapjogvédelem kérdéskörétől. A sport és a jog kapcsolata nem statikus viszony, hanem egy folyamatosan alakuló, precedensek és normák által formált jogi tér, amelyben a sport autonómiája és a jogállamiság követelményei kölcsönösen feltételezik egymást.

II.2. A sport társadalmi szerepe

A sport és a jog közötti kapcsolat elemzése során az értekezés abból az alapfeltevésből indult ki, hogy a sport a modern társadalmakban már nem értelmezhető pusztán szabadidős vagy kulturális tevékenységként, hanem önálló, komplex társadalmi alrendszerként működik, amely saját normákkal, intézményekkel és jogérvényesítési mechanizmusokkal rendelkezik. E sajátosságok indokolják, hogy a sport jogi szabályozása eltér a klasszikus jogágak logikájától, és egy olyan összetett szabályozási környezetet hoz létre, amelyben a magánjogi, közjogi és nemzetközi jogi elemek egyidejűleg vannak jelen.

A sport ezen komplexitása egyben azt is jelenti, hogy jogi megítélése nem ragadható meg egyetlen jogág keretein belül, hanem szükségképpen interdiszciplináris megközelítést igényel. A kutatás részletesen feltárta, hogy a sportjog dogmatikailag nem sorolható be kizárólag a polgári jog vagy a közjog körébe. A sporthoz kapcsolódó jogviszonyok – így különösen a sportolók és sportszervezetek közötti szerződéses kapcsolatok, a sportszövetségek szabályozó és fegyelmi jogosítványai, valamint az állami sportigazgatás eszközei – egyszerre mutatnak magánjogi és közjogi jellemzőket. A sportolói jogviszony tipikusan szerződéses alapokon nyugszik, ugyanakkor a sportszövetségi szabályok kötelező jellege jelentősen korlátozza a szerződési szabadság klasszikus érvényesülését.

Ez a kettősség jól szemlélteti a sportjog hibrid jellegét, amelyben a magánjogi autonómia, a közjogi kontroll és a közigazgatási szabályozási mechanizmusok egyidejűleg vannak jelen.

A sport autonómiájának kérdése az értekezés egyik központi elméleti problémája volt. A sport autonómiája alatt azt a jelenséget értjük, hogy a sportszervezetek – különösen a nemzeti és nemzetközi sportszövetségek – jogosultak saját belső normarendszerük kialakítására és alkalmazására. Ezek a normák a versenyrendszer szervezésétől kezdve a fegyelmi és etikai felelősség szabályozásáig terjednek, és a tagság számára kötelezőek. A kutatás ugyanakkor rámutatott arra, hogy e szabályozási autonómia nem abszolút: a sportszervezetek normái csak addig érvényesülhetnek, amíg nem ütköznek magasabb szintű jogforrásokba, különösen az alkotmányos alapjogokba és a nemzetközi kötelezettségekbe. E korlátozottság a modern sportjog egyik alapvető garanciális eleme, amely biztosítja a sporton belüli joggyakorlás jogállami keretek közötti érvényesülését.

A Lex Sportiva fogalmának elemzése során az értekezés bemutatta, hogy a sport autonómiájának nemzetközi szinten megjelenő normarendszeréről van szó, amely elsősorban a nemzetközi sportszövetségek szabályaiból, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által elfogadott alapelvekből, valamint a Court of Arbitration for Sport (CAS) döntéseiből épül fel. A Lex Sportiva jelentősége abban áll, hogy a globalizált sportvilágban egységes, határokon átnyúló szabályozási keretet teremt, amely képes kezelni a sportolók mobilitásából és a nemzetközi

versenyrendszerekből fakadó jogi konfliktusokat. A kutatás eredményei szerint a Lex Sportiva nem a nemzeti jogrendszerek alternatívája, hanem azok kiegészítője és harmonizáló tényezője. E normarendszer a nemzetközi sport működésének de facto alkotmányos keretként is értelmezhető, amely egységes jogalkalmazást biztosít a nemzeti jogrendszerek sokfélesége mellett.

A nemzetközi sportjog intézményi rendszerének vizsgálata során kiemelt szerepet kapott a CAS és a Nemzetközi Olimpiai Bizottság működése. Az értekezés igazolta, hogy a CAS mára a nemzetközi sportviták elsődleges fórumává vált, amely gyors, szakosodott és egységes jogalkalmazást biztosít. A CAS döntései nem csupán egyedi jogvitákat rendeznek, hanem iránymutató jellegük révén alakítják a sportjog fejlődését, és hozzájárulnak a jogbiztonság erősítéséhez a nemzetközi sportban. A CAS ítélezési gyakorlata a Lex Sportiva egyik legfontosabb normatív forrásává vált, amely a sport autonóm szabályozását jogilag is megerősíti.

Az Európai Unió jogi környezetében végzett elemzés során az értekezés részletesen feltárta az uniós jog és a sport kapcsolatának alakulását. A Bosman-ügy mérföldkőnek tekinthető, mivel egyértelművé tette, hogy az uniós alapelvek – különösen a munkavállalás szabadsága és a diszkrimináció tilalma – a sport területén is alkalmazandók. A Meca-Medina-ügy tovább árnyalta ezt a megközelítést azzal, hogy kimondta: a sportági szabályok csak akkor mentesülhetnek az uniós versenyjogi normák alól, ha legitim sportcélokat szolgálnak és arányosak. A Kolpak- és Simutenkov-ügyek pedig rávilágítottak arra, hogy a sport globalizációja új kihívásokat teremt a harmadik országbeli sportolók jogi helyzetének megítélésében. E döntések együttesen hozzájárultak ahhoz, hogy az európai sportjog önálló jogági részrendszerként kezdjen működni az uniós jogon belül.

A kutatás eredményeként megállapítható, hogy az uniós jog nem felszámolja a sport autonómiáját, hanem jogi keretek közé helyezi azt, biztosítva az alapvető jogok védelmét és a sport belső szabályozásának jogszerűségét. Ez az egyensúly alapvető jelentőségű a sport hosszú távú fenntarthatósága és társadalmi elfogadottsága szempontjából. Az autonómia és a jogállami kontroll közötti dinamikus egyensúly a modern európai sportmodell egyik meghatározó sajátosságává vált.

A sport jogi szabályozásának gyakorlati jelentőségét az értekezés a sportolókat, edzőket, sportszervezeteket és nemzetközi szereplőket érintő jogviták vizsgálatán keresztül mutatta be. A polgári jogi normák, a nemzetközi sportszövetségek szabályai és a nemzetközi joggyakorlat együttes alkalmazása biztosítja a jogszerűséget, a sport integritását és a sportszerű verseny feltételeit a globális sportpiacon. A kutatás igazolta, hogy a sport és a jog kapcsolata dinamikus,

folyamatosan fejlődő rendszer, amelyben a nemzeti, uniós és nemzetközi jogi szintek egymásra épülve határozzák meg a sport működésének jogi kereteit.

Összegzésképpen megállapítható, hogy a sport jogi szabályozása ma már elválaszthatatlan a globális sportgazdaság, a nemzetközi versenyrendszerek és az alapjogvédelem kérdésköreitől. A sport és a jog kapcsolata nem statikus viszony, hanem egy folyamatosan alakuló, joggyakorlat és normák által formált jogi tér, amelyben a sport autonómiája és a jogállamiság követelményei kölcsönösen feltételezik egymást.

II.3. A sportban jelenlévő jogi felelősség

Az értekezés részletesen vizsgálta a sportban érvényesülő jogi felelősségi rendszert, amely három fő dimenzióban értelmezhető: a polgári jogi, a büntetőjogi és a nemzetközi sportjogi felelősség körében. E három felelősségi szint egymásra épülő, ugyanakkor egymást kiegészítő normarendszert alkot, amely a sporttevékenység sajátos kockázataihoz és társadalmi szerepéhez igazodva biztosítja a jogi kontroll és a sport autonómiájának egyensúlyát.

A polgári jogi felelősség terén a dolgozat kiemelte a vállalt kockázat elvének jelentőségét, amely szerint a sportoló a sporttevékenységbe való belépéssel hallgatólagosan elfogadja az adott sportág sajátos, objektív kockázatait. Ennek megfelelően azok a sérülések, amelyek a sport szabályai szerint várhatóak és elfogadottak, nem minősülnek automatikusan jogellenes magatartás következményének. A kutatás példákat hozott különböző sportágakból, így különösen a küzdősportok és a labdarúgás esetében, ahol a vállalt kockázat eltérő mértékű, és ennek megfelelően a polgári jogi felelősség is differenciáltan értelmezhető. A dolgozat rámutatott arra is, hogy a polgári jogi felelősség megállapítása során a bíróságoknak minden esetben figyelembe kell venniük a sportág jellegét, a versenyhelyzet dinamikáját, valamint a sportszerűség és a szabályosság követelményeit.

A büntetőjogi felelősség szempontjából a kutatás kimutatta, hogy az kizárólag kirívó, a sport szabályait és a sportszerű magatartás határait lényegesen túllépő cselekmények esetén áll fenn. Ide tartoznak különösen a szándékos testi sértések, az indokolatlan agresszív magatartások, valamint a versenyszabályokat súlyosan megsértő cselekmények. Az elemzés során kiemelésre került a bírósági gyakorlat, amely a felelősség megállapításakor minden esetben mérlegeli a szándékot, a cselekmény súlyosságát, valamint az adott sportág sajátos jellegét. A dolgozat következtetése szerint a büntetőjogi felelősség a sportban kivételes jellegű, ultima ratio eszközként jelenik meg, és kizárólag akkor indokolt, ha a sport autonóm szabályrendszere már nem képes hatékony jogvédelmet biztosítani.

A nemzetközi sportjogi dimenzióban a Court of Arbitration for Sport (CAS) és más nemzetközi sportszervezetek által alkalmazott fegyelmi és etikai felelősségi rendszer került elemzésre. A dolgozat bemutatta, hogy a sportszervezetek belső szabályzatai és etikai kódexei biztosítják a versenyek tisztaságát, a sportszerűség érvényesülését és a sport integritását, miközben egységes, gyors és szakmailag megalapozott döntéshozatalt tesznek lehetővé nemzetközi szinten. E mechanizmusok révén a sport saját autonóm normarendszere képes hatékonyan reagálni a fegyelmi, etikai és integritási jellegű jogsértésekre, anélkül, hogy minden esetben a nemzeti bíróságok bevonása válna szükségessé.

A kutatás során a tömegsport és a versenysport közötti különbségek is részletesen feltárásra kerültek. A versenysportban szigorúbb szabályok, részletes ellenőrzési mechanizmusok és szankciórendszerek érvényesülnek, míg a tömegsportban elsősorban a vállalt kockázat elve, az oktatási előírások és a biztonsági szabályok betartása kerül előtérbe. A dolgozat rámutatott arra is, hogy a jogi felelősség ezen különbségek miatt a sportágak sajátosságainak megfelelően differenciálódik, és a szabályozásnak minden esetben figyelembe kell vennie a sport társadalmi, fizikai és etikai környezetét.

A kutatás eredményei alapján megállapítható, hogy a sportban érvényesülő jogi felelősségi rendszer nem egységes, hanem többszintű, sportágspecifikus és dinamikusan fejlődő szabályozási struktúra, amelynek célja a sportolók, a résztvevők és a közösség jogainak és biztonságának egyidejű védelme. A felelősségi rendszer működése egyben jól tükrözi a sport autonómiája és a jogállami kontroll közötti egyensúly érvényesülését is.

II.4. Magánjogi kérdéskörök

A dolgozat a sporthoz kapcsolódó magánjogi kérdésköröket átfogó módon vizsgálta, abból kiindulva, hogy a sport működésének mindennapi jogi alapját elsősorban polgári jogi jogviszonyok alkotják. A kutatás rámutatott arra, hogy a sport sajátos intézményrendszere és gazdasági környezete miatt a klasszikus magánjogi kategóriák – így a jogalanyiség, a szerződéses szabadság, a felelősség és a jogorvoslat – a sport területén sajátos tartalommal telítődnek. A sportjog ezért olyan speciális magánjogi részterületként értelmezhető, amelyben a polgári jog általános normái a sport autonóm szabályozási rendszerével összhangban, sport-specifikus módon érvényesülnek.

Az értekezés elsőként a sportköztestületek és sportegyesületek jogi helyzetét elemezte. A sportegyesületek alapvetően polgári jogi egyesületi formában működnek, ugyanakkor tevékenységük nem merül ki a klasszikus civil szervezeti funkciókban. A versenyrendszerben

betöltött szerepük, valamint a sportszövetségekhez való kötelező kapcsolódásuk következtében normatív és kvázi-közjogi jogosítványokkal is rendelkeznek. A kutatás kimutatta, hogy ez a kettősség különös feszültséget eredményez a magánautonómia és a kötelező sportszabályok érvényesülése között. A sportegyesületek így egyszerre jelennek meg magánjogi jogalanyként és a sportigazgatás funkcionális szereplőiként, ami indokolja speciális jogállásuk dogmatikai értelmezését.

A sportvállalkozások működésének és finanszírozásának vizsgálata során a dolgozat feltárta, hogy a professzionális sport gazdasági realitásai jelentősen befolyásolják a jogi szabályozást. A gazdasági társasági formában működő sportszervezetek esetében a nyereségérdekeltség, a szponzoráció, a médiabevételek és az állami támogatások összefonódása komplex jogi környezetet hoz létre. A kutatás rámutatott arra, hogy e finanszírozási modellek átláthatósága és jogszerűsége nemcsak gazdasági, hanem jogpolitikai jelentőséggel is bír. A sportvállalkozások működése ezért egyre inkább a vállalatirányítás, a compliance és a pénzügyi transzparencia követelményeihez igazodik.

Kiemelt figyelmet kapott a sportolói jogviszony elemzése, amely a sport egyik legösszetettebb magánjogi jogviszonyának tekinthető. A sportolói szerződések jellemzően határozott időre szólnak, teljesítményalapúak, és szoros összefüggésben állnak a sportszövetségi szabályokkal. A dolgozat igazolta, hogy ezen jogviszonyok nem illeszthetők maradéktalanul sem a munkaszerződés, sem a megbízási szerződés klasszikus modelljébe, ami indokoltá teszi a polgári jogi normák rugalmas, sport-specifikus értelmezését. A sportolói jogviszony így egy sui generis szerződéses konstrukcióként értelmezhető, amelynek tartalmát egyaránt meghatározzák a felek autonóm megállapodásai és a sportszövetségi normák.

A kutatás részletesen foglalkozott a színlelt szerződések és a jogviszonyok átminősítésének problémájával, amely különösen a hivatásos sport területén jelentkezik. A dolgozat bemutatta, hogy a munkajogi és adójogi következmények elkerülése érdekében alkalmazott konstrukciók jelentős jogbizonytalanságot eredményezhetnek, és sérthetik a sportolók jogait. Ezzel összefüggésben a szerződésszegés, a szerződés idő előtti megszüntetése és a kártérítési igények kérdésköre is részletes elemzésre került, különös tekintettel az átigazolások során felmerülő jogvitákra. A kutatás rámutatott arra is, hogy a jogviszonyok helyes minősítése alapvető jelentőségű a sportolók szociális biztonsága és jogvédelme szempontjából.

A sportolói szerződések és átigazolások elemzése igazolta, hogy a polgári jogi alapelvek – így a szerződési szabadság, a jóhiszeműség és tisztesség elve, valamint a pacta sunt servanda – a sport sajátos környezetében korlátozottan érvényesülnek. A sportszövetségi szabályok, az átigazolási időszakok és a versenyrendszer integritásának védelme mind olyan tényezők,

amelyek indokolják e korlátozásokat. A korlátozások ugyanakkor nem vezethetnek a sportolók alapvető jogainak sérelméhez, ezért a szerződéses szabályozásnak minden esetben összhangban kell állnia az alkotmányos és nemzetközi jogi normákkal.

Az iránymutató jelentőségű jogesetek elemzése – különösen a Bosman-, Walrave–Koch-, Meca-Medina-, Kolpak-, Simutenkov- és Pechstein-ügyek – rávilágított arra, hogy a nemzetközi joggyakorlat és az Európai Unió jogharmonizációs törekvései meghatározó szerepet játszanak a sport magánjogi viszonyainak alakításában. E döntések nemcsak a sportolók jogainak megerősítéséhez járultak hozzá, hanem egyúttal kijelölték a sport autonómiájának határait is, és hozzájárultak a szerződéses viszonyok jogi kereteinek egységesedéséhez.

Összegzésként megállapítható, hogy a sport magánjogi kérdéskörei a sport működésének alapját képezik, és egyben a legtöbb jogvita forrását is jelentik. A kutatás eredményei alátámasztják, hogy a sport területén a polgári jogi szabályozás nem lehet mechanikus, hanem a sport sajátosságait figyelembe vevő, differenciált megközelítést igényel. A sport magánjogi szabályozása így egyszerre szolgálja a gazdasági racionalitást, a sportszakmai integritást és a sportolók jogvédelmének érvényesülését, miközben szoros kapcsolatban áll a sport autonómiája és a jogállami követelmények közötti egyensúly fenntartásával.

II.5. Záró megállapítások és következtetések

Az értekezés átfogó elemzése alapján megállapítható, hogy a sport jogi szabályozása a modern társadalmakban önálló, komplex és folyamatosan fejlődő jogterületként értelmezhető, amely a nemzeti, uniós és nemzetközi jogrendszerek metszéspontjában helyezkedik el. A sport nem csupán kulturális, rekreációs vagy gazdasági tevékenység, hanem olyan társadalmi intézmény, amely saját normarendszerrel, intézményi struktúrával és jogérvényesítési mechanizmusokkal rendelkezik.

A kutatás alapvető tétele, miszerint a sport autonómiája nem jelent jogon kívüliséget, a dolgozat egészen végigvonuló vezérfonalként jelent meg. A sport autonóm szabályozási rendszere – a lex sportiva – önálló normatív rendként működik, ugyanakkor nem válhat el a jogállamiságtól, az alapvető jogok és a nemzetközi jogrend követelményeitől. A sportági szabályok, fegyelmi eljárások és etikai normák csak addig érvényesülhetnek legitim módon, amíg összhangban állnak az alkotmányos, uniós és emberi jogi normákkal.

A dolgozat egyik központi megállapítása, hogy a sportjog dogmatikailag nem sorolható be egyetlen klasszikus jogág keretei közé. A sporthoz kapcsolódó jogviszonyok egyszerre

hordoznak magánjogi, közjogi és nemzetközi jogi jellemzőket, amelyek egymással szoros kölcsönhatásban érvényesülnek. A sportolói jogviszony, a sportszervezetek normatív jogosítványai, a fegyelmi felelősség rendszere, valamint az állami sportigazgatás eszköztára egyaránt alátámasztják a sportjog interdiszciplináris természetét.

Az iránymutató jelentőségű jogesetek elemzése – különösen a Bosman-, Walrave-Koch-, Meca-Medina-, Kolpak-, Simutenkov- és Pechstein-ügyek – világosan megmutatta, hogy az Európai Unió joga és az emberi jogi normák meghatározó szerepet játszanak a sport autonómiájának kereteinek kijelölésében. E döntések együttesen formálták ki azt az európai sportjogi modellt, amelyben a sport gazdasági jellege, társadalmi funkciója és kulturális jelentősége egyidejűleg érvényesül.

A Bosman-ítélet különösen kiemelkedő jelentőséggel bír, mivel megteremtette a sport és az uniós belső piac közötti jogi kapcsolat alapjait, és elindította a sportjog európai integrációjának folyamatát. A döntés nyomán a sportolók munkavállalói jogai megerősödtek, a sportgazdaság működése átláthatóbbá vált, és a sport immár az egységes piac szerves részeként értelmezhető. A sport társadalmi szerepének vizsgálata rávilágított arra, hogy a sport nem pusztán verseny és teljesítmény, hanem identitásképző, integráló és értékközvetítő intézmény is. A fair play, az esélyegyenlőség, a verseny tisztasága és az emberi méltóság tisztelete olyan alapelvek, amelyek a sport jogi szabályozásában egyre hangsúlyosabban jelennek meg. A sport társadalmi elfogadottsága közvetlenül összefügg a jogi keretek legitimációjával és hatékonyságával.

A jogi felelősség rendszerének vizsgálata igazolta, hogy a sportban érvényesülő felelősségi struktúra többszintű és sportágspecifikus. A polgári jogi felelősség a vállalt kockázat elvére épül, a büntetőjogi felelősség kivételes jellegű, míg a nemzetközi sportjogi felelősség a sport autonóm normarendszerének egyik alappillére. E rendszer célja nem csupán a jogsértések szankcionálása, hanem a sport integritásának és társadalmi hitelességének megőrzése.

A magánjogi kérdéskörök elemzése alátámasztotta, hogy a sport működésének alapját polgári jogi jogviszonyok képezik, ugyanakkor e jogviszonyok sajátos tartalommal telítődnek a sport autonóm szabályozása miatt. A sportolói szerződések, az átigazolások, a színlelt jogviszonyok és a sportvállalkozások működése mind olyan területek, ahol a klasszikus magánjogi kategóriák sport-specifikus értelmezést igényelnek.

Összegzésként megállapítható, hogy a sportjog olyan dinamikusan fejlődő jogterület, amelyben a nemzeti jogalkotás, az uniós jogharmonizáció és a nemzetközi joggyakorlat egyaránt meghatározó szerepet játszanak. A sport autonómiája nem abszolút szabadság, hanem felelősséggel járó önszabályozás, amelynek alapja a jogállamiság, az emberi jogok tisztelete és a sport társadalmi küldetésének érvényesítése.

A dolgozat végső következtetése szerint a sportjog fejlődése nem lezárt folyamat, hanem folyamatosan formálódó jogterület, amelynek jövője a nemzetközi együttműködés, a jogi harmonizáció és a sport társadalmi szerepének további erősödése irányába mutat. A sport autonómiája és a jogállami keretek közötti egyensúly megteremtése a modern sport egyik legnagyobb kihívása, amelynek sikeres kezelése a sport hosszú távú fenntarthatóságának és társadalmi legitimációjának alapfeltétele.

A kutatás eredményei hozzájárulnak ahhoz, hogy a sport jogi szabályozása tudományos megalapozottsággal, koherens elméleti keretben és a gyakorlati tapasztalatokra építve fejlődhessen tovább a nemzeti és nemzetközi jogrend részeként.

III. Az értekezés eredményeinek hasznosíthatósága

Az értekezés eredményei több szinten hasznosíthatók, mind a tudományos kutatás, mind az oktatás, a jogalkalmazás, a szabályozás, valamint a társadalmi és nemzetközi sportélet szempontjából. A dolgozat komplex megközelítése – amely a sport polgári jogi, nemzetközi magánjogi és közigazgatási jogi dimenzióit egységes rendszerben vizsgálja – lehetővé teszi, hogy az eredmények ne csupán elméleti, hanem gyakorlati szinten is érvényesüljenek.

A tudományos hasznosíthatóság tekintetében az értekezés jelentős hozzájárulást nyújt a sportjog önálló és interdiszciplináris jogterületként történő értelmezéséhez és továbbfejlesztéséhez. A kutatás a polgári jogi, nemzetközi magánjogi és közjogi összefüggések integrált vizsgálatán keresztül új szemléleti keretet ad a sportjogi normák értelmezéséhez. Az iránymutató jelentőségű jogesetek – különösen a Bosman-, Walrave-Koch-, Meca-Medina-, Kolpak-, Simutenkov- és Pechstein-ügyek – részletes elemzése hozzájárul a nemzetközi sportjog fejlődésének mélyebb megértéséhez, különös tekintettel a sport autonómiájának hatáira, valamint a lex sportiva és az uniós jog kölcsönhatására. Az értekezés módszertani megközelítése – a jogdogmatikai elemzés, a komparatív jogi vizsgálat és az esetalapú kutatás ötvözése – olyan komplex tudományos modellt kínál, amely alkalmas a sportjog interdiszciplináris kutatásának további elmélyítésére. A dolgozat eredményei közvetlenül beépíthetők a sportjoggal, a sportpolitikával, a sportgazdaságtannal és a sportirányítással foglalkozó kutatásokba, valamint hozzájárulnak a sportjogi tudományos diskurzus fejlődéséhez.

Az oktatási hasznosíthatóság szempontjából az értekezés eredményei közvetlenül alkalmazhatók a jogi és sporttudományi felsőoktatásban. A dolgozat rendszerezett áttekintést nyújt a sport jogi kereteiről, a sportolói jogviszony sajátosságairól, a szerződéses és felelősségi

kérdésekről, a sportszervezetek működéséről, valamint a nemzetközi sportjogi környezet hatásairól. Az értekezés alkalmas arra, hogy tankönyvi vagy jegyzetjellegű feldolgozás alapjául szolgáljon a sportjog, a sportpolitika, a nemzetközi jog és a magánjog oktatásában, miközben a jogesetek és az esettanulmányok beépíthetők a gyakorlatorientált képzések tananyagába, különösen a sportmenedzser-, sportigazgatási, jogász- és sportdiplomáciai képzések területén. A dolgozat elősegíti a hallgatók kritikai gondolkodásának fejlődését, a sportjogi problémák komplex értelmezését, valamint a jogalkalmazói szemlélet kialakítását.

A gyakorlati hasznosíthatóság – különösen a jogalkalmazás területén – abban mutatkozik meg, hogy az értekezés részletesen elemzi a polgári jogi, nemzetközi magánjogi, közigazgatási jogi és uniós jogi normák sportbeli összefüggéseit, különös tekintettel a sportolói szerződésekre, az átigazolási rendszerre, a felelősségi kérdésekre, valamint a sportszövetségi szabályozás sajátosságaira. Az eredmények közvetlenül alkalmazhatók a sportszervezetek, klubok és jogi szakemberek mindennapi gyakorlatában, különösen a szerződéskötések, módosítások és jogviták kezelése során. A CAS gyakorlatának részletes feldolgozása gyakorlati iránymutatást nyújt a nemzetközi sportjogi vitarendezéshez, különösen a szerződésbontások, doppingügyek, átigazolási viták és fegyelmi eljárások területén. A dolgozat hozzájárul a sportjogi compliance-kultúra erősítéséhez, elősegítve a jogbiztonság és a fair play érvényesülését a sport világában.

Az értekezés eredményei hozzájárulnak a nemzeti és nemzetközi sportjogi szabályozás továbbfejlesztéséhez is. A kutatás rámutat arra, hogy a sport autonómiájának, a lex sportiva rendszerének és a nemzeti jogi keretek harmonizációja elengedhetetlen a sportpiac átláthatóságához és a sportszervezetek jogszerű működéséhez. A dolgozat igazolja, hogy az uniós jog és a nemzetközi joggyakorlat alkalmazása nem gyengíti a sport autonómiáját, hanem annak jogállami kereteit erősíti. Az eredmények hasznosíthatók a sporttal kapcsolatos jogszabály-módosítások, sportstratégiai dokumentumok és sportpolitikai programok kidolgozása során, különösen az átigazolási rendszerek reformja, a doppingellenes szabályozás fejlesztése, valamint a sportszervezetek felelősségi kereteinek pontosítása területén.

A társadalmi hasznosíthatóság körében az értekezés rámutat arra, hogy a sport társadalmi szerepe közvetlen hatással van a jogi szabályozás fejlődésére. A fair play, az esélyegyenlőség, az átláthatóság és a sportszervezetek felelőssége olyan alapértékek, amelyek a modern sportjog normarendszerének középpontjában állnak. A dolgozat eredményei hozzájárulnak a sporttal kapcsolatos jogi és etikai tudatosság növeléséhez, a sportolók jogainak megerősítéséhez, valamint a szurkolói és társadalmi felelősségvállalás erősítéséhez. A kutatás külön hangsúlyt fektet a sportrendezvények biztonságára, a nézői jogokra és a sportolók személyiségi jogainak védelmére, amelyek a modern sport társadalmi legitimációjának alapját képezik.

A nemzetközi hasznosíthatóság tekintetében a dolgozat elemzései kiterjednek a nemzetközi sportszövetségek, a CAS, valamint az Európai Unió sportjogi rendszerére. Ennek eredményeként az értekezés hozzájárul a globális sportszabályozás harmonizációjához, valamint a sport nemzetközi jogi együttműködésének fejlesztéséhez. Az értekezés iránymutatást nyújt a nemzetközi sportjog jövőbeli fejlődéséhez, különösen a sportolói mobilitás, a munkavállalói jogok, a doppingellenes küzdelem és a sportversenyek integritása területén, és hasznosítható nemzetközi sportszervezetek, sportdiplomáciai fórumok és sportpolitikai döntéshozók számára is.

Összességében az értekezés eredményei széleskörűen hasznosíthatók a tudományos kutatás, az oktatás, a jogalkalmazás, a szabályozás, a sportpolitika, valamint a társadalmi és nemzetközi sportélet területén. A dolgozat bizonyítja, hogy a sportjog nem csupán elméleti jogterület, hanem a sport és a jog mindennapi gyakorlatának meghatározó tényezője, amely egyaránt szolgálja a sport integritását, a jogbiztonságot és a társadalmi értékek érvényesülését.

IV. Summary

This doctoral dissertation examines the legal regulation of sport as a complex and autonomous social system, with particular attention to the interaction between national legal frameworks, European Union law, international sports governance, and the public-law dimensions of sport regulation. The research is based on the premise that sport in contemporary societies can no longer be understood merely as a physical or cultural activity, but rather as a globalised socio-economic phenomenon that generates specific legal relationships, conflicts, and regulatory challenges. As a result, sport law has emerged as a *sui generis* field, combining elements of private law, public law, administrative law, and international law, while developing its own normative framework and dispute-resolution mechanisms.

The dissertation first explores the conceptual foundations of sport law and the evolving relationship between sport and the legal order. It demonstrates that sport-related legal relationships are characterized by a structural duality: on the one hand, they are grounded in private autonomy, contractual freedom, and market-based mechanisms; on the other hand, they are subject to regulatory constraints imposed by sports federations, public authorities, and supranational legal systems. This dual nature explains why traditional legal categories are often insufficient to capture the specificities of sport and why a differentiated, context-sensitive legal approach is required.

A central theme of the dissertation is the autonomy of sport and the concept of *Lex Sportiva*. The research shows that international and national sports organisations have developed an extensive body of internal rules governing competitions, athlete participation, disciplinary procedures, and ethical standards. These rules form a transnational normative framework that is binding on athletes and clubs and that operates to a considerable extent independently of national legal systems. At the same time, the dissertation emphasizes that sports autonomy is not absolute. Sports regulations must remain compatible with higher-ranking legal norms, particularly fundamental rights, competition law, and labour law. The interaction between sports autonomy and external legal control represents one of the most significant tensions in modern sport law.

The analysis of the institutional framework of international sport highlights the crucial role of the International Olympic Committee and, above all, the Court of Arbitration for Sport (CAS). The dissertation demonstrates that the CAS has become the primary forum for resolving international sports disputes, offering a specialized, efficient, and relatively uniform system of adjudication. Through its jurisprudence, the CAS has significantly contributed to the development of *Lex Sportiva* by establishing principles that influence both international sports governance and national legal practice. The research also addresses the legitimacy and limits of sports arbitration, particularly in light of athletes' procedural rights and access to justice.

A substantial part of the dissertation is devoted to the role of European Union law in shaping the legal framework of sport. Through an in-depth analysis of landmark cases such as *Walrave and Koch*, *Bosman*, *Meca-Medina*, *Kolpak*, and *Simutenkov*, the research demonstrates how EU law has progressively extended its influence over the sports sector. The dissertation shows that fundamental EU principles, such as the free movement of workers, non-discrimination, and competition law, apply to sport insofar as sporting activities constitute economic activity. At the same time, the Court of Justice of the European Union has acknowledged the specific nature of sport, allowing certain restrictions where they pursue legitimate sporting objectives and comply with the principle of proportionality. This case law illustrates that EU law does not eliminate sports autonomy, but rather places it within a coherent legal framework that balances economic freedoms with the integrity of sporting competitions.

The dissertation further examines the social role of sport and its broader societal implications. Sport is presented as a major social institution that contributes to social cohesion, cultural identity, public health, and education, while also generating considerable economic value. The research highlights that these social functions have direct legal relevance, as they influence regulatory choices and justify specific legal solutions. Issues such as fair play, transparency,

equality of opportunity, and the integrity of competitions increasingly shape both sports regulations and external legal intervention. The study also addresses the growing importance of safety, security, and governance in the context of major sporting events and mass-participation sport.

Private-law issues form a core component of the dissertation. The research analyses the legal status of sports associations, federations, and sports-related enterprises, emphasizing the hybrid nature of their legal position. While many sports organisations operate as private-law entities, their regulatory powers and dominant position within a given sport often confer upon them quasi-public functions. The dissertation examines the legal and financial operation of professional sports clubs and enterprises, including issues of funding, sponsorship, media rights, and state support, highlighting the need for transparency and legal accountability.

Special attention is devoted to the legal nature of the athlete's legal relationship. Athlete contracts are shown to constitute a distinct contractual category that cannot be fully assimilated to traditional employment or civil-law contracts. These agreements are typically characterized by fixed terms, performance-based remuneration, and a strong dependence on sports federation rules. The dissertation demonstrates that contractual freedom in sport is significantly limited by mandatory regulations governing transfers, registration periods, and disciplinary sanctions. The analysis of simulated contracts and the reclassification of legal relationships reveals persistent tensions between economic interests, labour-law protection, and the specific structure of professional sport.

The dissertation also addresses contractual breaches, unilateral termination of contracts, and disputes arising from player transfers. These issues represent some of the most frequent sources of litigation in sport and illustrate the complex interaction between national contract law, sports federation regulations, and international dispute-resolution mechanisms. The research shows that general principles of private law, such as good faith, proportionality, and the binding force of contracts, remain applicable, but are adapted to the particular needs of the sports system.

Through the analysis of significant judicial and arbitral decisions, including the Pechstein case, the dissertation demonstrates how international and European jurisprudence has contributed to redefining the limits of sports autonomy and strengthening the legal protection of athletes. These developments highlight the growing recognition that athletes are not merely participants in a private regulatory system, but holders of enforceable rights that must be respected within both national and international legal frameworks.

In addition to the core analytical framework, the dissertation places particular emphasis on the methodological implications of sport-law research. The study demonstrates that the

interdisciplinary nature of sport law requires the combined application of doctrinal legal analysis, case-law examination, comparative legal methods, and the consideration of administrative-law aspects where state regulation and public oversight become relevant. This methodological approach allows for a nuanced understanding of how legal norms operate in practice within the sports sector, especially in situations where formal legal rules intersect with internally generated sports regulations. By integrating national, European, and international perspectives, the dissertation offers a comprehensive analytical model that can be applied to future research in the field of sport law.

The research further highlights that globalisation and commercialisation have fundamentally transformed the legal environment of sport. The increasing economic value of professional sport, the global mobility of athletes, and the growing influence of media and sponsorship agreements have intensified legal conflicts and raised new regulatory challenges. These developments underscore the need for legal certainty, predictability, and effective dispute-resolution mechanisms. The dissertation argues that without a coherent legal framework capable of managing these processes, the legitimacy and social acceptance of modern sport would be seriously undermined.

Particular attention is devoted to the protection of athletes' rights in an increasingly regulated and commercialised environment. The dissertation demonstrates that while athletes are often subject to extensive regulatory control by sports federations and clubs, they must also be recognized as individual rights holders whose legal position requires effective protection. Issues such as access to justice, procedural fairness, freedom of movement, and contractual security are shown to be central to the future development of sport law. The analysis confirms that recent developments at both European and international levels have strengthened athletes' legal protection, while simultaneously reaffirming the legitimate interests of sports organisations.

The dissertation also addresses the broader regulatory challenges associated with governance, transparency, accountability, and public oversight in sport. The findings indicate that internal sports regulations alone are insufficient to address issues such as financial misconduct, unequal bargaining power, and structural imbalances within the sports system. Consequently, external legal oversight, particularly through national courts, public authorities, and European Union law, plays an increasingly important corrective role. At the same time, the research cautions against excessive legal intervention that could undermine the functional autonomy of sport and disrupt the organisation of competitions.

From a normative perspective, the dissertation argues in favour of a balanced regulatory model that respects the specific nature of sport while ensuring compliance with fundamental legal

principles. Such a model requires continuous dialogue between sports organisations, legislators, courts, public authorities, and athletes. The study emphasizes that sport law should not be viewed as a static set of rules, but as an evolving legal framework capable of adapting to social change, technological innovation, and economic transformation.

In conclusion, the dissertation demonstrates that the legal regulation of sport is characterized by a dynamic and multi-layered structure in which national law, European Union law, international sports norms, and public-law mechanisms interact continuously. The research confirms that effective regulation requires a balanced approach that respects the autonomy and specific nature of sport while ensuring compliance with fundamental legal principles and the protection of individual rights. The findings of the dissertation contribute to a deeper understanding of sport law as an independent and evolving field of legal scholarship and provide a solid foundation for future legal development in response to the ongoing globalisation and commercialisation of sport.

V. A munka témaköréből készült legfontosabb publikációk jegyzéke

- Balogh István: *A sportjog kardinális precedensei*. In: VII. Konferenciakötet: A pécsi jogász doktoranduszoknak szervezett konferencia előadásai, szerk.: Bendes Ákos László, Gáspár Zsolt, Gáti Balázs, Hottó István, Joó Patrik Zsolt, Petz Éva, Projics Nárcisz, Tóth Dávid, pp 17-68. Pécs: Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Doktori Iskola, 2025. ISBN: 9789636264703
- Balogh István: *The Impact of Sports Law on Our World*. In: VII. Konferenciakötet: A pécsi jogász doktoranduszoknak szervezett konferencia előadásai, szerk.: Bendes Ákos László, Gáspár Zsolt, Gáti Balázs, Hottó István, Joó Patrik Zsolt, Petz Éva, Projics Nárcisz, Tóth Dávid, pp 275-329. Pécs: Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Doktori Iskola, 2025. ISBN: 9789636264703
- Balogh István: *Der Einfluss des Sportrechts auf globale Politik und Diplomatie*. In: VII. Konferenciakötet: A pécsi jogász doktoranduszoknak szervezett konferencia előadásai, szerk.: Bendes Ákos László, Gáspár Zsolt, Gáti Balázs, Hottó István, Joó Patrik Zsolt, Petz Éva, Projics Nárcisz, Tóth Dávid, pp 223-274. Pécs: Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Doktori Iskola, 2025. ISBN: 9789636264703

VI. Irodalomjegyzék

Szerzők:

- Anderson, Jack. *Modern Sports Law*. Oxford – Portland: Hart Publishing, 2010.
- András, Krisztina. *A hivatásos sport gazdaságtana*. Budapest: Akadémiai Kiadó, 2003.
- Andreff, Wladimir – Szymanski, Stefan. *Handbook on the Economics of Sport*. Cheltenham: Edward Elgar, 2006.
- Bartlett, Roger P. – Gratton, Chris – Rolf, Christer. *Encyclopedia of International Sports Studies*. London–New York: Routledge, 2006.
- Bérces László – Horváth Gábor: *A magyar sportjog alapjai*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2000.
- Blackshaw, Ian S. – Siekmann, Robert C. R. – Soek, Janwillem. *The Court of Arbitration for Sport 1984–2004*. The Hague: T. M. C. Asser Press, 2006.
- Blackshaw, Ian S. *Sport, Mediation and Arbitration*. The Hague: T.M.C. Asser Press, 2009.
- Blackshaw, Ian S. *Sport, the Law and the Business*. The Hague: T.M.C. Asser Press, 2010.
- Casini, Lorenzo. Global Hybrid Public-Private Bodies: The World Anti-Doping Agency (WADA). *International Organizations Law Review*, 2009/2, 427–429.
- Centre for Sport and Human Rights. *Sport & Human Rights – First Annual Reading List*. Geneva: Centre for Sport and Human Rights, 2022.
- Fejes, Péter – Sárközy, Tamás – Szekeres, Diána – Tóth, Nikolett. *A magyar sport jogi szabályozása*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2019.
- Foster, Ken. Is There a Global Sports Law? *Entertainment Law*, 2003/1, 6–7.
- Gardiner, Simon – James, Mark – O’Leary, John – Welch, Roger – Blackshaw, Ian – Boyes, Steve – Davis, Paul. *Sports Law*. London–New York: Routledge, 2012.
- Gasparini, William. *The Council of Europe and Sport: Origin and Circulation of a European Sporting Model*. Paris: Encyclopédie d’Histoire Numérique de l’Europe – École des Hautes Études en Sciences Sociales, 2018.
- Grix, Jonathan – Houlihan, Barrie. *Governance and Policy in Sport Organizations*. London–New York: Routledge, 2023.
- James, Mark. *Lex Olympica, Olympic Law and Their Relationship with Human Rights*. Cham: Springer, 2025.
- James, Mark. *Sports Law*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2013.

- Karaquillo, Jean-Pierre. *Droit du sport*. Párizs: Dalloz, 2018.
- Kaufmann-Kohler, Gabrielle – Rigozzi, Antonio. *International Arbitration: Law and Practice in Switzerland*. Oxford: Oxford University Press, 2015.
- Kecskés, László. *EU-jog és jogharmonizáció*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2009.
- Kecskés, László. *Nemzetközi magánjog*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2009.
- Kecskés, László – Soós, Tamás. *Az európai sportjog néhány problémájáról*. *JURA*, 2004/1, 132–137.
- Kecskés, László – Soós, Tamás. *Kiterjesztette az Európai Bíróság a Bosman-ítélet sportolókra vonatkozó kedvezményét*. *Európai Jog*, 2003/6, 39–44.
- Kendall, Kevin. *EU Sports Law and Policy*. London: Routledge, 2017.
- Kovács, Attila. *A közpénzek ellenőrzése a sportban*. Budapest: Nemzeti Közszerológati Egyetem, 2020.
- McArdle, David. *From Boot Money to Bosman: Football, Society and the Law*. London–New York: Routledge, 2000.
- McCann, Michael – Hums, Marilyn. *Governance in Sport: Analysis and Application*. Champaign: Human Kinetics, 2002.
- Mitten, Matthew J. – Davis, Timothy – Osborne, Barbara – Duru, N. Jeremi. *Sports Law: Governance and Regulation*. 4th ed. New York–London: Aspen/Thomson, 2020.
- Nagy, Zoltán. *Sport és büntetőjog*. Pécs: Kódex, 2014.
- Nafziger, James A. R. – Ross, Stephen F. *Handbook on International Sports Law*. Cheltenham – Northampton: Edward Elgar, 2011.
- Náadori, László – Gáspár, Mihály – Rétsági, Erzsébet – H. dr. Ekler, Judit – Szegnerné dr. Dancs, Henriette – Woth, Péter – Gáldi, Gábor. *Sportelméleti ismeretek*. Pécs: Dialóg Campus Kiadó-Nordex Kft., 2011.
- Nemes, András. *Sportjogi ismeretek*. Budapest: Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar, 2002.
- Parrish, Richard – Miettinen, Samuli. *The Sporting Exception in European Law*. London: Routledge, 2008.
- Princzinger, Péter. *Sportjog I*. Budapest: ELTE Eötvös Kiadó, 2010.
- Rook, William – Heerdt, Daniela. *The Routledge Handbook of Mega-Sporting Events and Human Rights*. London–New York: Routledge, 2025.

- Sárközy, Tamás. *Sportjog - A 2004-es sporttörvény magyarázata*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2004.
- Sárközy, Tamás. *Sport és állam*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2011.
- Sávolt-Szabó, Tünde. *A sportsérültek jogai, a sportolók védelme*. Budapest: Testnevelési Egyetem, 2019.
- Siekmann, Robert C. R. *The Governance of Professional Football Clubs*. The Hague: Asser Press, 2021.
- Siekmann, Robert C. R. – Soek, Janwillem. *Sports Law in the European Union*. The Hague: T.M.C. Asser Press, 2004.
- Siekmann, Robert C. R. *The CAS and Its Jurisprudence*. Oxford: Hart, 2021.
- Siekmann, Robert C. R. *The Court of Arbitration for Sport and Its Jurisprudence: An Analysis*. The Hague: Asser Press, 2021–2023.
- Tóth, Nikolett Ágnes. *A sportjog mint sajátos szakjog*. Miskolci Egyetem, 2015.
- Trócsányi, Sára. *A kommunikáció jogi alapjai*. Budapest: Osiris, 2004.
- van der Sloot, Bart. *Athletes' Human Rights and the Fight Against Doping*. Heidelberg–New York: Springer, 2021.
- Vieweg, Klaus – Lindner, Martin L. *Sportrecht in Deutschland*. München: Beck, 2019.
- Weatherill, Stephen. *European Sports Law*. Oxford: Hart, 2014.
- Weatherill, Stephen. *Sources and Origins of EU Sports Law*. Oxford: Elgar Publishing, 2010.
- Woth, Péter. *A sportigazgatás története Magyarországon*. Pécs: PTE-ÁJK diploma dolgozat, 2001.

Felhasznált jogszabályok:

- 43/2011. (III.23.) Korm. rendelet a doppingellenes tevékenység szabályairól. Budapest: Magyar Közlöny, 2011.
- 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet a sportrendezvények biztonságáról. Budapest: Magyar Közlöny, 2004.
- 1996. évi LXXXI. törvény a társasági adóról és az osztalékadóról. Budapest: Magyar Közlöny, 1996.
- 2004. évi I. törvény a sportról. Budapest: Magyar Közlöny, 2004.
- 2010. évi LXXXIII. törvény a sporttal összefüggő egyes törvények módosításáról. Budapest: Magyar Közlöny, 2010.

- 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről. Budapest: Magyar Közlöny, 2012.
- 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről. Budapest: Magyar Közlöny, 2013.
- Council of the European Union. Declaration on Sport (Amsterdam Declaration). Brussels: Council of the European Union, 1997.
- Council of Europe. European Sport for All Charter. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 1976.
- Council of Europe. European Sports Charter. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 1992.
- Council of Europe. Code of Sports Ethics. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2001.
- Council of Europe. EPAS Framework. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2007.
- Council of Europe. Revised European Sports Charter. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2021.
- European Commission. Developments and Prospects for Community Activity in the Field of Sport. Brussels: European Commission, 1999.
- European Commission. White Paper on Sport. COM(2007) 391 final. Brussels: European Commission, 2007.
- Európa Tanács. Emberi Jogok Európai Egyezménye. Róma: Európa Tanács, 1950.
- Európai Unió. Az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés. Luxembourg: Európai Unió Kiadója, 2012.
- FIFA. Regulations on the Status and Transfer of Players. Zurich: FIFA, 2023.
- Magyarország Alaptörvénye. Budapest: Magyar Közlöny, 2011.
- UEFA. UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations. Nyon: UEFA, 2023.

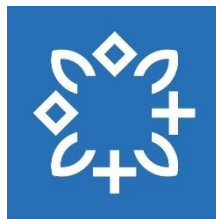
Ítéletek / Bírósági határozatok

- Court of Arbitration for Sport (CAS). Al-Arabi SC v. Jonas Gonçalves Oliveira, CAS 2013/A/3091, 2013.
- Court of Arbitration for Sport (CAS). Matuzalem v. FIFA, CAS 2008/A/1519 & 1520, 2008.
- Court of Arbitration for Sport (CAS). WADA v. RFU & Ogarov, CAS 2011/A/2384, 2011.
- Kúria, Mfv.I.10.157/2019/5. (2019).

University of Pécs
Doctoral School of the Faculty of Law

Balogh István
Civil Law and Private International Law Aspects of Sport

Doctoral dissertation theses

Supervisor:
Prof. dr. habil. László Kecskés CSs. DSc. professor emeritus, university
professor, full member of the Hungarian Academy of Sciences

Pécs, 2026

Table of contents

I. Introduction.....	3
I.1. Justification for the choice of topic, aim of the research	3
I.2. Subject and structure of the dissertation	4
II. Presentation of the results	5
II.1. The relationship between sport and law	5
II.2. The social role of sport	7
II.3. Legal liability in sport	10
II.4. Issues of private law	11
II.5. Concluding observations and conclusions.....	13
III. Usefulness of the results of the dissertation.....	15
IV. Summary.....	17
V. List of the most important publications on the topic of the work.....	21
VI. Bibliography	21

I. Introduction

Sports law has become one of the defining areas of law of the 21st century, which examines the legal framework of sport as a complex social phenomenon. Nowadays, sport can be understood not only as a physical or cultural activity, but as a social and economic system of global significance that has a significant impact on the functioning of states, economic processes and social relations.

The continuous development of sports law regulation is related to the internationalisation of sport and the increase in its economic importance. Legal relationships related to sport have become increasingly complex, covering the legal status of athletes, the operation of sports organizations, anti-doping regulations and the legal framework for the operation of the sports economy.

The development of sports law is closely linked to the strengthening of the role of international sports organisations and the growing importance of global sporting events. As a result of this process, national sports law systems are increasingly aligned with international norms, while the legal regulation of sport is constantly adapting to the changing economic and social environment.

In parallel with the growing importance of sport, the role of sports law has also become more valuable. The protection of the rights of athletes, the legal framework of the operation of sports organizations, and the ensuring of the integrity of sport have become priority areas of law enforcement.

The aim of the dissertation is to comprehensively examine the points of contact between sport and law, with special regard to contractual legal relationships, liability issues, and the problems of law enforcement in the international dimension. The research is based on the conclusion that the legal regulation of sport not only serves the stability of the operation of sport, but also contributes to the understanding of the harmony of international sports relations and civil law norms.

I.1. Justification for the choice of topic, aim of the research

The choice of the research topic was based on my personal and professional experience in sports, which was formed primarily in the field of football and through learning about the operation of other sports. These experiences contributed to me interpreting sport not only as a physical activity, but as a complex social, economic and legal system.

The work and professional guidance of Professor László Kecskés played a decisive role in the development of the research direction, which provided a fundamental inspiration for the examination of the civil law and private international law connections of sport.

The central aim of the dissertation is to explore how civil law and private international law norms are enforced in the world of sports, with special regard to contractual relationships, the operation of sports organizations and international sports relations. The research pays special attention to the social and organizational characteristics of sport, the issues of legal liability and the enforcement of private law dimensions.

A further aim of the study is to show how the legal relationships related to sport fit into the framework of the classical branches of law, and what specific, sport-specific interpretative solutions are required. Within this framework, the research analyses the characteristics of contractual relations, the mechanisms of dealing with infringements, and the key cases of international legal practice.

The thesis is based on the thesis that the legal regulation of sport is an independent, interdisciplinary area that requires an interdisciplinary approach, in which the norms of civil law and private international law are enforced in a specific way in accordance with the autonomous regulation system of sport.

I.2. Subject and structure of the dissertation

The central subject of the dissertation is the examination of the legal regulation of sport in the context of civil law, private international law and administrative law. Sport is a complex social phenomenon that includes economic, cultural and legal dimensions, so its regulation requires the joint application of several branches of law.

The research explores how the principles of civil law – in particular contractual freedom, breach of contract and liability – prevail in the specific context of sport, and analyses the role of private international law in the mobility of athletes, the cross-border operation of sports organisations and international sports treaties.

The dissertation also pays special attention to the administrative legal dimension of sport, especially the examination of state sports management, regulatory and supervisory mechanisms, and the system of public law instruments. The research points out that the autonomous operation of sport and state control determine the legal framework of the operation of sport in a complementary way.

The investigation also includes an analysis of the historical development and social role of sport, without which the current legal regulation cannot be properly interpreted. Within this framework, the research deals with the transfer system, sports agency activities, ensuring the integrity of competitions, and the role of international sports organizations and sports policy.

A key area of investigation is the system of legal liability related to sports, which includes the different legal judgement of mass sports and competitive sports, the protection of the personality rights of athletes, and the special legal situations related to sports activities.

In the course of the analysis of private law dimensions, the dissertation examines the legal situation of sports organizations and sports enterprises, the characteristics of the athletes' legal relationship, as well as the issues of breach of contract and enforcement. The research analyses the key cases of international jurisprudence separately, highlighting their role in the development of sports law regulation.

The structure of the dissertation proceeds from general theoretical foundations to specific legal issues, presenting the historical, social, civil, administrative and private international law aspects of sport in a systematic manner.

The dissertation is based on the thesis that the legal regulation of sport is a set of interacting normative systems operating on several levels, in which the rules of civil law, administrative law and private international law together shape the legal framework of the operation of sport.

II. Presentation of the results

II.1. The relationship between sport and law

In the course of the analysis of the relationship between sport and law, the dissertation was based on the basic assumption that sport in modern societies can no longer be interpreted as a mere leisure or cultural activity, but as an independent, complex social subsystem with its own norms, institutions and enforcement mechanisms. Those specific features justify the fact that the legal regulation of sport departs from the logic of classical law and creates a complex regulatory environment in which elements of private, public and international law are present at the same time.

This complexity of sport also means that its legal judgement cannot be grasped within the framework of a single branch of law, but necessarily requires an interdisciplinary approach.

The research revealed in detail that sports law cannot be dogmatically classified exclusively as civil law or public law. Legal relationships related to sport – in particular contractual relations

between athletes and sports organisations, the regulatory and disciplinary powers of sports federations, and the instruments of state sports administration – show characteristics of both private law and public law. For example, the legal relationship of an athlete is typically based on a contractual basis, but the mandatory nature of the rules of sports federations significantly restricts the classical enforcement of contractual freedom.

This duality illustrates the hybrid nature of sports law, in which autonomy under private law and control under public law are present at the same time.

The question of the autonomy of sport was one of the central theoretical problems of the dissertation. By the autonomy of sport we mean the phenomenon that sports organizations – especially national and international sports federations – have the right to develop and apply their own internal system of norms. These standards range from the organization of the competition system to the regulation of disciplinary and ethical liability and are binding on membership. At the same time, the research pointed out that this regulatory autonomy is not absolute: the norms of sports organizations can only be enforced as long as they do not conflict with higher-level sources of law, especially constitutional fundamental rights and international obligations, which limitation is one of the fundamental guarantee elements of modern sports law, which ensures the enforcement of the exercise of rights in sport within the framework of the rule of law.

In the course of the analysis of the concept of the *Lex Sportiva*, the dissertation showed that it is a system of norms of sport autonomy appearing at the international level, which is primarily built up of the rules of international sports federations, the principles adopted by the International Olympic Committee and the decisions of the Court of Arbitration for Sport (CAS). The importance of the *Lex Sportiva* lies in the fact that it creates a uniform, cross-border regulatory framework in the globalised world of sport, which is able to deal with legal conflicts arising from the mobility of athletes and international competition systems. According to the results of the research, the *Lex Sportiva* is not an alternative to national legal systems, but a complement and harmonizing factor of them. This system of norms can also be interpreted as a *de facto* constitutional framework for the operation of international sport, which ensures uniform application of the law in addition to the diversity of national legal systems.

During the examination of the institutional system of international sports law, the operation of the CAS and the International Olympic Committee played a key role. The dissertation proved that the CAS has become the primary forum for international sports disputes, which ensures fast, specialized and uniform application of the law. The decisions of the CAS not only settle individual legal disputes, but also shape the development of sports law through their precedent

nature and contribute to the strengthening of legal certainty in international sport. The case law of the CAS has become one of the most important normative sources of the *Lex Sportiva*, which also legally confirms the autonomous regulation of sport.

In the course of the analysis carried out in the legal environment of the European Union, the dissertation explored in detail the development of the relationship between EU law and sport. The Bosman case is a milestone as it made it clear that EU principles, in particular the freedom to work and the prohibition of discrimination, also apply to sport. The Meca-Medina case further nuanced this approach by stating that sport rules can only be exempted from EU competition law rules if they serve legitimate sporting purposes and are proportionate. The Kolpak and Simutenkov cases have highlighted that the globalisation of sport creates new challenges in the assessment of the legal status of third-country athletes. Together, these decisions have contributed to the emergence of European sports law as an independent sub-system within EU law.

As a result of the research, it can be concluded that EU law does not eliminate the autonomy of sport, but places it within a legal framework, ensuring the protection of fundamental rights and the legality of the internal regulation of sport. This balance is essential for the long-term sustainability and social acceptance of sport. The dynamic balance between autonomy and rule of law control has become one of the defining features of the modern European sports model. The practical significance of the legal regulation of sport was presented in the dissertation through the examination of legal disputes involving athletes, coaches, sports organizations and international actors. The combined application of civil law norms, the rules of international sports federations and international precedents ensures legality, integrity of sport and conditions of fair competition in the global sports market. The research proved that the relationship between sport and law is a dynamic, continuously evolving system, in which the national, EU and international legal levels determine the legal framework of the operation of sport based on each other.

In conclusion, it can be stated that the legal regulation of sport is now inseparable from the issues of the global sports economy, international competition systems and the protection of fundamental rights. The relationship between sport and law is not a static relationship, but a constantly evolving legal space shaped by precedents and norms, in which the autonomy of sport and the requirements of the rule of law mutually presuppose each other.

II.2. The social role of sport

In the course of the analysis of the relationship between sport and law, the dissertation was based on the basic assumption that sport in modern societies can no longer be interpreted as a mere leisure or cultural activity, but as an independent, complex social subsystem with its own norms, institutions and enforcement mechanisms. Those specific features justify the fact that the legal regulation of sport departs from the logic of classical law and creates a complex regulatory environment in which elements of private, public and international law are present at the same time.

This complexity of sport also means that its legal judgement cannot be grasped within the framework of a single branch of law, but necessarily requires an interdisciplinary approach.

The research revealed in detail that sports law cannot be dogmatically classified exclusively as civil law or public law. Legal relationships related to sport – in particular contractual relations between athletes and sports organisations, the regulatory and disciplinary powers of sports federations, and the instruments of state sports administration – show characteristics of both private law and public law. The legal relationship of athletes is typically based on a contractual basis, but the mandatory nature of the rules of sports federations significantly restricts the classical enforcement of freedom of contract.

This duality illustrates the hybrid nature of sports law, in which private law autonomy, public law control and administrative regulatory mechanisms are present at the same time.

The question of the autonomy of sport was one of the central theoretical problems of the dissertation. By the autonomy of sport we mean the phenomenon that sports organizations – especially national and international sports federations – have the right to develop and apply their own internal system of norms. These standards range from the organization of the competition system to the regulation of disciplinary and ethical liability and are binding on membership. At the same time, the research has shown that this regulatory autonomy is not absolute: the norms of sports organisations can only be enforced as long as they do not conflict with higher-level sources of law, in particular constitutional fundamental rights and international obligations. This limitation is one of the fundamental guarantee elements of modern sports law, which ensures the enforcement of the exercise of rights within the framework of the rule of law.

In the course of the analysis of the concept of the *Lex Sportiva*, the dissertation showed that it is a system of norms of sport autonomy appearing at the international level, which is primarily built up of the rules of international sports federations, the principles adopted by the International Olympic Committee and the decisions of the Court of Arbitration for Sport (CAS). The importance of the *Lex Sportiva* lies in the fact that it creates a uniform, cross-border

regulatory framework in the globalised world of sport, which is able to deal with legal conflicts arising from the mobility of athletes and international competition systems. According to the results of the research, the Lex Sportiva is not an alternative to national legal systems, but a complement and harmonizing factor of them. This system of norms can also be interpreted as a de facto constitutional framework for the operation of international sport, which ensures uniform application of the law in addition to the diversity of national legal systems.

During the examination of the institutional system of international sports law, the operation of the CAS and the International Olympic Committee played a key role. The dissertation proved that the CAS has become the primary forum for international sports disputes, which ensures fast, specialized and uniform application of the law. The CAS decisions not only settle individual legal disputes, but also shape the development of sports law through their guiding nature and contribute to strengthening legal certainty in international sport. The case law of the CAS has become one of the most important normative sources of the Lex Sportiva, which also legally confirms the autonomous regulation of sport.

In the course of the analysis carried out in the legal environment of the European Union, the dissertation explored in detail the development of the relationship between EU law and sport. The Bosman case is a milestone as it made it clear that EU principles, in particular the freedom to work and the prohibition of discrimination, also apply to sport. The Meca-Medina case further nuanced this approach by stating that sport rules can only be exempted from EU competition law rules if they serve legitimate sporting purposes and are proportionate. The Kolpak and Simutenkov cases have highlighted that the globalisation of sport creates new challenges in the assessment of the legal status of third-country athletes. Together, these decisions have contributed to the emergence of European sports law as a separate sub-system of EU law.

As a result of the research, it can be concluded that EU law does not eliminate the autonomy of sport, but places it within a legal framework, ensuring the protection of fundamental rights and the legality of the internal regulation of sport. This balance is essential for the long-term sustainability and social acceptance of sport. The dynamic balance between autonomy and rule of law control has become one of the defining features of the modern European sports model. The practical significance of the legal regulation of sport was presented in the dissertation through the examination of legal disputes involving athletes, coaches, sports organizations and international actors. The combined application of civil law norms, the rules of international sports federations and international jurisprudence ensures legality, the integrity of sport and the conditions for fair competition in the global sports market. The research proved that the

relationship between sport and law is a dynamic, continuously evolving system, in which the national, EU and international legal levels determine the legal framework of the operation of sport based on each other.

In conclusion, it can be stated that the legal regulation of sport is now inseparable from the issues of the global sports economy, international competition systems and the protection of fundamental rights. The relationship between sport and law is not a static relationship, but a constantly evolving legal space shaped by legal practice and norms, in which the autonomy of sport and the requirements of the rule of law mutually presuppose each other.

II.3. Legal liability in sport

The dissertation examined in detail the legal liability system in sport, which can be interpreted in three main dimensions: civil law, criminal law and international sports law liability. These three levels of responsibility form a system of norms that builds on each other and at the same time complements each other, which ensures a balance between legal control and the autonomy of sport in accordance with the specific risks and social role of sporting activities.

In the field of civil liability, the thesis emphasized the importance of the principle of risk assumed, according to which the athlete tacitly accepts the specific, objective risks of the given sport by entering a sports activity. Accordingly, injuries that are expected and accepted according to the rules of sport do not automatically qualify as a consequence of unlawful conduct. The research provided examples from different sports, especially in the case of martial arts and football, where the risks assumed are different, and accordingly, civil liability can be interpreted in a differentiated way. The paper also pointed out that when establishing civil liability, the courts must always take into account the nature of the sport, the dynamics of the competitive situation, and the requirements of sportsmanship and regularity.

From the point of view of criminal liability, the research has shown that it only applies in the case of egregious acts that significantly exceed the rules of sport and the limits of sportsmanlike conduct. This includes, in particular, intentional bodily harm, unjustified aggressive behaviour and acts that seriously infringe competition rules. In the course of the analysis, the court practice was highlighted, which always weighs the intention, the seriousness of the act and the specific nature of the given sport when determining liability. According to the conclusion of the thesis, criminal liability appears in sport as an exceptional tool, *ultima ratio*, and is only justified when the autonomous system of rules of sport is no longer able to provide effective legal protection.

In the international sports law dimension, the disciplinary and ethical liability system applied by the Court of Arbitration for Sport (CAS) and other international sports organizations has been analyzed. The thesis showed that the internal regulations and codes of ethics of sports organizations ensure the fairness of competitions, sportsmanship and the integrity of sports, while enabling unified, fast and professionally based decision-making at the international level. Through these mechanisms, sport's own autonomous system of norms is able to respond effectively to infringements of a disciplinary, ethical and integrity nature, without the need for the involvement of national courts in all cases.

In the course of the research, the differences between mass sports and competitive sports were also explored in detail. In competitive sports, stricter rules, detailed control mechanisms and sanction systems apply, while in mass sports, the principle of risk assumed, the observance of educational regulations and safety rules come to the fore. The thesis also pointed out that due to these differences, legal liability is differentiated according to the specifics of the sports, and the regulation must always take into account the social, physical and ethical environment of the sport.

Based on the results of the research, it can be concluded that the legal liability system in sports is not a uniform one, but a multi-level, sport-specific and dynamically developing regulatory structure, the aim of which is to protect the rights and safety of athletes, participants and the community at the same time. The operation of the liability system also reflects the balance between the autonomy of sport and the control of the rule of law.

II.4. Issues of private law

The thesis examined the private law issues related to sport in a comprehensive manner, starting from the fact that the everyday legal basis of the operation of sport is primarily constituted by civil law legal relationships. The research pointed out that due to the specific institutional system and economic environment of sport, the classic categories of private law – such as legal personality, contractual freedom, liability and legal remedy – are saturated with specific content in the field of sport. Therefore, sports law can be interpreted as a special area of private law, in which the general norms of civil law are enforced in accordance with the autonomous regulation system of sport, in a sport-specific manner.

The dissertation first analyzed the legal situation of sports public bodies and sports associations. Sports clubs basically operate in the form of civil law associations, but their activities are not limited to the classic civil organization functions. As a result of their role in the competition

system and their mandatory connection to sports federations, they have both normative and quasi-public law powers. The research has shown that this duality results in a particular tension between private autonomy and the enforcement of mandatory sports rules. Thus, sports associations appear as private legal entities and as functional actors of sports administration at the same time, which justifies the dogmatic interpretation of their special legal status.

During the examination of the operation and financing of sports enterprises, the thesis revealed that the economic realities of professional sports have a significant influence on the legal regulation. In the case of sports organisations operating in the form of business associations, the intertwining of profit interests, sponsorships, media revenues and state subsidies creates a complex legal environment. The research has shown that the transparency and legality of these funding models are not only of economic importance, but also of legal policy importance. Therefore, the operation of sports enterprises is increasingly aligned with the requirements of corporate governance, compliance and financial transparency.

Special attention was paid to the analysis of the legal relationship of athletes, which can be considered one of the most complex legal relationships in private law in sports. Athlete contracts are typically for a fixed term, performance-based, and closely related to the rules of sports federations. The thesis proved that these legal relationships cannot be fully fitted into the classical model of either the employment contract or the agency contract, which justifies the flexible, sport-specific interpretation of civil law norms. Thus, the athlete's legal relationship can be interpreted as a *sui generis* contractual construction, the content of which is determined by both the autonomous agreements of the parties and the norms of the sports federation.

The research dealt in detail with the problem of the reclassification of sham contracts and legal relationships, which occurs especially in the field of professional sports. The thesis showed that the constructions applied to avoid labour law and tax law consequences can result in significant legal uncertainty and may violate the rights of athletes. In this context, the issues of breach of contract, premature termination of contract and claims for damages have also been analysed in detail, with a particular focus on disputes arising during transfers. The research also pointed out that the correct classification of legal relationships is of fundamental importance for the social security and legal protection of athletes.

The analysis of athletes' contracts and transfers has shown that the principles of civil law, such as freedom of contract, the principles of good faith and fairness, and *pacta sunt servanda*, are enforced to a limited extent in the specific environment of sport. The rules of the sports federation, transfer periods and the protection of the integrity of the competition system are all factors that justify these restrictions. At the same time, restrictions must not lead to the violation

of the fundamental rights of athletes, therefore contractual regulations must always be in accordance with constitutional and international legal norms.

The analysis of landmark cases – especially the Bosman, Walrave-Koch, Meca-Medina, Kolpak, Simutenkov and Pechstein cases – has highlighted that international jurisprudence and the European Union's efforts to harmonize law play a decisive role in shaping the private law relations of sport. These decisions not only contributed to the strengthening of the rights of athletes, but also set the limits of the autonomy of sport and contributed to the unification of the legal framework of contractual relations.

In conclusion, it can be stated that the private law issues of sport form the basis of the operation of sport and are also the source of most legal disputes. The results of the research support that civil law regulation in the field of sport cannot be mechanical, but requires a differentiated approach that takes into account the specifics of sport. Thus, the private law regulation of sport serves the enforcement of economic rationality, sporting integrity and the protection of the rights of athletes at the same time, while it is closely related to maintaining the balance between the autonomy of sport and the requirements of the rule of law.

II.5. Concluding observations and conclusions

Based on the comprehensive analysis of the thesis, it can be concluded that the legal regulation of sport can be interpreted as an independent, complex and continuously developing area of law in modern societies, which is located at the intersection of national, EU and international legal systems. Sport is not only a cultural, recreational or economic activity, but a social institution with its own system of norms, institutional structure and mechanisms for enforcing rights.

The basic tenet of the research, that the autonomy of sport does not mean that it is not an exception to the law, appeared as a guiding thread running through the entire thesis. The autonomous regulatory system of sport – the *lex sportiva* – operates as an independent normative order, but at the same time it cannot be separated from the requirements of the rule of law, fundamental rights and the international legal order. Sporting rules, disciplinary procedures and ethical standards can only be legitimately enforced as long as they are in line with constitutional, EU and human rights standards.

One of the central findings of the thesis is that sports law cannot be dogmatically classified within the framework of a single classical branch of law. Legal relationships related to sport simultaneously carry the characteristics of private law, public law and international law, which are enforced in close interaction with each other. The legal relationship of athletes, the

normative powers of sports organizations, the system of disciplinary liability and the toolkit of state sports administration all support the interdisciplinary nature of sports law.

The analysis of landmark cases, in particular the Bosman, Walrave-Koch, Meca-Medina, Kolpak, Simutenkov and Pechstein cases, has clearly shown that European Union law and human rights standards play a decisive role in setting the framework for the autonomy of sport. Together, these decisions have shaped the European sports law model, in which the economic character, social function and cultural significance of sport prevail at the same time.

The Bosman judgment is of particular importance as it laid the foundations for the legal relationship between sport and the EU's internal market and launched the process of European integration of sports law. As a result of the decision, the labour rights of athletes have been strengthened, the functioning of the sports economy has become more transparent, and sport can now be understood as an integral part of the single market.

The examination of the social role of sport has highlighted that sport is not only a competition and performance, but also an institution that forms identity, integrates and transmits values. Fair play, equal opportunities, fairness of competition and respect for human dignity are principles that are increasingly emphasized in the legal regulation of sport. The social acceptance of sport is directly related to the legitimacy and effectiveness of the legal framework.

The examination of the system of legal liability has proven that the liability structure prevailing in sports is multi-level and sport-specific. Civil liability is based on the principle of risk assumed, criminal liability is exceptional, while international liability under sports law is one of the pillars of the autonomous normative system of sport. The purpose of this system is not only to sanction infringements, but also to preserve the integrity and social credibility of sport. The analysis of private law issues has confirmed that the operation of sport is based on civil law legal relationships, but at the same time these legal relationships are saturated with a specific content due to the autonomous regulation of sport. Athlete contracts, transfers, sham legal relationships and the operation of sports businesses are all areas where the classic categories of private law require a sport-specific interpretation.

In conclusion, it can be stated that sports law is a dynamically developing area of law, in which national legislation, EU legal harmonisation and international legal practice all play a decisive role. The autonomy of sport is not an absolute freedom, but a self-regulation with responsibility, which is based on the rule of law, respect for human rights and the enforcement of the social mission of sport.

According to the final conclusion of the thesis, the development of sports law is not a closed process, but a continuously evolving field of law, the future of which points towards

international cooperation, legal harmonization and the further strengthening of the social role of sport. Striking a balance between the autonomy of sport and the rule of law is one of the greatest challenges of modern sport, the successful management of which is a prerequisite for the long-term sustainability and social legitimacy of sport.

The results of the research contribute to the further development of the legal regulation of sport as part of the national and international legal order with a scientific basis, in a coherent theoretical framework and based on practical experience.

III. Usefulness of the results of the dissertation

The results of the dissertation can be used on several levels, both in terms of scientific research and education, law, regulation, and social and international sports life. The complex approach of the thesis – which examines the civil law, private international law and administrative law dimensions of sport in a unified system – makes it possible for the results to be applied not only on a theoretical but also on a practical level.

With regard to scientific applicability, the dissertation makes a significant contribution to the interpretation and further development of sports law as an independent and interdisciplinary field of law. The research provides a new framework for the interpretation of sports law norms through the integrated examination of the context of civil law, private international law and public law. A detailed analysis of landmark cases, in particular the Bosman, Walrave-Koch, Meca-Medina, Kolpak, Simutenkov and Pechstein cases, contributes to a deeper understanding of the development of international sports law, in particular the limits of the autonomy of sport and the interaction between the *lex sportiva* and EU law. The methodological approach of the dissertation – combining legal dogmatic analysis, comparative legal examination and case-based research – offers a complex scientific model that is suitable for further deepening the interdisciplinary research of sports law. The results of the thesis can be directly incorporated into research on sports law, sports policy, sports economics and sports management, and contribute to the development of the scientific discourse on sports law.

From the point of view of educational utilization, the results of the thesis can be directly applied in higher education in law and sports sciences. The thesis provides a systematic overview of the legal framework of sports, the characteristics of the athlete legal relationship, contractual and liability issues, the operation of sports organizations, and the effects of the international sports law environment. The dissertation is suitable for textbook or note-based processing in the teaching of sports law, sports policy, international law and private law, while legal cases

and case studies can be incorporated into the curriculum of practice-oriented trainings, especially in the fields of sports management, sports administration, law and sports diplomacy trainings. The thesis promotes the development of students' critical thinking, the complex interpretation of sports law problems, and the development of a legal approach.

Practical applicability – especially in the field of law enforcement – is shown in the fact that the dissertation analyses in detail the context of civil law, private international law, administrative law and EU law norms in sport, with special regard to athletes' contracts, the transfer system, liability issues and the specifics of sports federation regulation. The results are directly applicable to the daily practice of sports organisations, clubs and legal professionals, especially when dealing with contracts, amendments and disputes. A detailed treatment of CAS practice provides practical guidance for international sports dispute resolution, particularly in the areas of contract termination, doping cases, transfer disputes and disciplinary proceedings. The thesis contributes to the strengthening of the sports law compliance culture, promoting legal certainty and fair play in the world of sports.

The results of the dissertation also contribute to the further development of national and international sports law regulations. The research points out that the harmonization of the autonomy of sport, the system of the *lex sportiva* and the national legal frameworks is essential for the transparency of the sports market and the lawful operation of sports organizations. The thesis proves that the application of EU law and international jurisprudence does not weaken the autonomy of sport, but strengthens its framework under the rule of law. The results can be used in the development of sport-related legislative amendments, sport strategy documents and sport policy programmes, in particular in the areas of reform of transfer systems, the development of anti-doping regulations and the clarification of the liability framework of sports organisations.

In the field of social utilization, the dissertation points out that the social role of sport has a direct impact on the development of legal regulation. Fair play, equal opportunities, transparency and the responsibility of sports organizations are basic values that are at the heart of the normative system of modern sports law. The results of the thesis contribute to the increase of legal and ethical awareness related to sports, to the strengthening of the rights of athletes, and to the strengthening of fan and social responsibility. The research places special emphasis on the safety of sports events, spectator rights and the protection of athletes' personal rights, which form the basis of the social legitimacy of modern sport.

With regard to international applicability, the analyses of the thesis cover the sports law system of the international sports federations, the CAS and the European Union. As a result, the

dissertation contributes to the harmonization of global sports regulations and the development of international legal cooperation in sport. The dissertation provides guidance for the future development of international sports law, especially in the areas of athlete mobility, labour rights, anti-doping and integrity in sporting competitions, and can also be used by international sports organisations, sports diplomacy forums and sports policy makers.

Overall, the results of the dissertation can be widely used in the fields of scientific research, education, application of law, regulation, sports policy, and social and international sports life. The thesis proves that sports law is not only a theoretical field of law, but a determining factor in the everyday practice of sport and law, which serves the integrity of sport, legal certainty and the enforcement of social values.

IV. Summary

This doctoral dissertation examines the legal regulation of sport as a complex and autonomous social system, with particular attention to the interaction between national legal frameworks, European Union law, international sports governance, and the public-law dimensions of sport regulation. The research is based on the premise that sport in contemporary societies can no longer be understood merely as a physical or cultural activity, but rather as a globalised socio-economic phenomenon that generates specific legal relationships, conflicts, and regulatory challenges. As a result, sport law has emerged as a *sui generis* field, combining elements of private law, public law, administrative law, and international law, while developing its own normative framework and dispute-resolution mechanisms.

The dissertation first explores the conceptual foundations of sport law and the evolving relationship between sport and the legal order. It demonstrates that sport-related legal relationships are characterized by a structural duality: on the one hand, they are grounded in private autonomy, contractual freedom, and market-based mechanisms; on the other hand, they are subject to regulatory constraints imposed by sports federations, public authorities, and supranational legal systems. This dual nature explains why traditional legal categories are often insufficient to capture the specificities of sport and why a differentiated, context-sensitive legal approach is required.

A central theme of the dissertation is the autonomy of sport and the concept of *Lex Sportiva*. The research shows that international and national sports organisations have developed an extensive body of internal rules governing competitions, athlete participation, disciplinary procedures, and ethical standards. These rules form a transnational normative framework that

is binding on athletes and clubs and that operates to a considerable extent independently of national legal systems. At the same time, the dissertation emphasizes that sports autonomy is not absolute. Sports regulations must remain compatible with higher-ranking legal norms, particularly fundamental rights, competition law, and labour law. The interaction between sports autonomy and external legal control represents one of the most significant tensions in modern sport law.

The analysis of the institutional framework of international sport highlights the crucial role of the International Olympic Committee and, above all, the Court of Arbitration for Sport (CAS). The dissertation demonstrates that the CAS has become the primary forum for resolving international sports disputes, offering a specialized, efficient, and relatively uniform system of adjudication. Through its jurisprudence, the CAS has significantly contributed to the development of *Lex Sportiva* by establishing principles that influence both international sports governance and national legal practice. The research also addresses the legitimacy and limits of sports arbitration, particularly in light of athletes' procedural rights and access to justice.

A substantial part of the dissertation is devoted to the role of European Union law in shaping the legal framework of sport. Through an in-depth analysis of landmark cases such as *Walrave and Koch*, *Bosman*, *Meca-Medina*, *Kolpak*, and *Simutenkov*, the research demonstrates how EU law has progressively extended its influence over the sports sector. The dissertation shows that fundamental EU principles, such as the free movement of workers, non-discrimination, and competition law, apply to sport insofar as sporting activities constitute economic activity. At the same time, the Court of Justice of the European Union has acknowledged the specific nature of sport, allowing certain restrictions where they pursue legitimate sporting objectives and comply with the principle of proportionality. This case law illustrates that EU law does not eliminate sports autonomy, but rather places it within a coherent legal framework that balances economic freedoms with the integrity of sporting competitions.

The dissertation further examines the social role of sport and its broader societal implications. Sport is presented as a major social institution that contributes to social cohesion, cultural identity, public health, and education, while also generating considerable economic value. The research highlights that these social functions have direct legal relevance, as they influence regulatory choices and justify specific legal solutions. Issues such as fair play, transparency, equality of opportunity, and the integrity of competitions increasingly shape both sports regulations and external legal intervention. The study also addresses the growing importance of safety, security, and governance in the context of major sporting events and mass-participation sport.

Private-law issues form a core component of the dissertation. The research analyses the legal status of sports associations, federations, and sports-related enterprises, emphasizing the hybrid nature of their legal position. While many sports organisations operate as private-law entities, their regulatory powers and dominant position within a given sport often confer upon them quasi-public functions. The dissertation examines the legal and financial operation of professional sports clubs and enterprises, including issues of funding, sponsorship, media rights, and state support, highlighting the need for transparency and legal accountability.

Special attention is devoted to the legal nature of the athlete's legal relationship. Athlete contracts are shown to constitute a distinct contractual category that cannot be fully assimilated to traditional employment or civil-law contracts. These agreements are typically characterized by fixed terms, performance-based remuneration, and a strong dependence on sports federation rules. The dissertation demonstrates that contractual freedom in sport is significantly limited by mandatory regulations governing transfers, registration periods, and disciplinary sanctions. The analysis of simulated contracts and the reclassification of legal relationships reveals persistent tensions between economic interests, labour-law protection, and the specific structure of professional sport.

The dissertation also addresses contractual breaches, unilateral termination of contracts, and disputes arising from player transfers. These issues represent some of the most frequent sources of litigation in sport and illustrate the complex interaction between national contract law, sports federation regulations, and international dispute-resolution mechanisms. The research shows that general principles of private law, such as good faith, proportionality, and the binding force of contracts, remain applicable, but are adapted to the particular needs of the sports system.

Through the analysis of significant judicial and arbitral decisions, including the Pechstein case, the dissertation demonstrates how international and European jurisprudence has contributed to redefining the limits of sports autonomy and strengthening the legal protection of athletes. These developments highlight the growing recognition that athletes are not merely participants in a private regulatory system, but holders of enforceable rights that must be respected within both national and international legal frameworks.

In addition to the core analytical framework, the dissertation places particular emphasis on the methodological implications of sport-law research. The study demonstrates that the interdisciplinary nature of sport law requires the combined application of doctrinal legal analysis, case-law examination, comparative legal methods, and the consideration of administrative-law aspects where state regulation and public oversight become relevant. This methodological approach allows for a nuanced understanding of how legal norms operate in

practice within the sports sector, especially in situations where formal legal rules intersect with internally generated sports regulations. By integrating national, European, and international perspectives, the dissertation offers a comprehensive analytical model that can be applied to future research in the field of sport law.

The research further highlights that globalisation and commercialisation have fundamentally transformed the legal environment of sport. The increasing economic value of professional sport, the global mobility of athletes, and the growing influence of media and sponsorship agreements have intensified legal conflicts and raised new regulatory challenges. These developments underscore the need for legal certainty, predictability, and effective dispute-resolution mechanisms. The dissertation argues that without a coherent legal framework capable of managing these processes, the legitimacy and social acceptance of modern sport would be seriously undermined.

Particular attention is devoted to the protection of athletes' rights in an increasingly regulated and commercialised environment. The dissertation demonstrates that while athletes are often subject to extensive regulatory control by sports federations and clubs, they must also be recognized as individual rights holders whose legal position requires effective protection. Issues such as access to justice, procedural fairness, freedom of movement, and contractual security are shown to be central to the future development of sport law. The analysis confirms that recent developments at both European and international levels have strengthened athletes' legal protection, while simultaneously reaffirming the legitimate interests of sports organisations.

The dissertation also addresses the broader regulatory challenges associated with governance, transparency, accountability, and public oversight in sport. The findings indicate that internal sports regulations alone are insufficient to address issues such as financial misconduct, unequal bargaining power, and structural imbalances within the sports system. Consequently, external legal oversight, particularly through national courts, public authorities, and European Union law, plays an increasingly important corrective role. At the same time, the research cautions against excessive legal intervention that could undermine the functional autonomy of sport and disrupt the organisation of competitions.

From a normative perspective, the dissertation argues in favour of a balanced regulatory model that respects the specific nature of sport while ensuring compliance with fundamental legal principles. Such a model requires continuous dialogue between sports organisations, legislators, courts, public authorities, and athletes. The study emphasizes that sport law should not be viewed as a static set of rules, but as an evolving legal framework capable of adapting to social change, technological innovation, and economic transformation.

In conclusion, the dissertation demonstrates that the legal regulation of sport is characterized by a dynamic and multi-layered structure in which national law, European Union law, international sports norms, and public-law mechanisms interact continuously. The research confirms that effective regulation requires a balanced approach that respects the autonomy and specific nature of sport while ensuring compliance with fundamental legal principles and the protection of individual rights. The findings of the dissertation contribute to a deeper understanding of sport law as an independent and evolving field of legal scholarship and provide a solid foundation for future legal development in response to the ongoing globalisation and commercialisation of sport.

V. List of the most important publications on the topic of the work

- István Balogh: *The Cardinal Precedents of Sports Law*. In: VII. Conference volume: Lectures of the conference organized for doctoral students in law, eds.: Ákos László Bendes, Zsolt Gáspár, Balázs Gáti, István Hottó, Patrik Zsolt Joó, Éva Petz, Nárcisz Projics, Dávid Tóth, pp 17-68. Pécs: University of Pécs, Faculty of Law and Political Sciences, Doctoral School, 2025. ISBN: 9789636264703
- István Balogh: *The Impact of Sports Law on Our World*. In: VII. Conference Volume: Lectures of the Conference for Doctoral Students in Pécs, eds.: Ákos László Bendes, Zsolt Gáspár, Balázs Gáti, István Hottó, Patrik Zsolt Joó, Éva Petz, Nárcisz Projics, Dávid Tóth, pp 275-329. Pécs: University of Pécs, Faculty of Law and Political Sciences, Doctoral School, 2025. ISBN: 9789636264703
- István Balogh: *Der Einfluss des Sportrechts auf globale Politik und Diplomatie*. In: VII. Conference Volume: Lectures of the Conference for Doctoral Students in Pécs, eds.: Ákos László Bendes, Zsolt Gáspár, Balázs Gáti, István Hottó, Patrik Zsolt Joó, Éva Petz, Nárcisz Projics, Dávid Tóth, pp 223-274. Pécs: University of Pécs, Faculty of Law, Doctoral School, 2025. ISBN: 9789636264703

VI. Bibliography

Authors:

- Anderson, Jack. *Modern Sports Law*. Oxford – Portland: Hart Publishing, 2010.

- András, Krisztina. *The economics of professional sport*. Budapest: Akadémiai Kiadó, 2003.
- Andreff, Wladimir – Szymanski, Stefan. *Handbook on the Economics of Sport*. Cheltenham: Edward Elgar, 2006.
- Bartlett, Roger P. – Gratton, Chris – Rolf, Christer. *Encyclopedia of International Sports Studies*. London–New York: Routledge, 2006.
- László Bérces – Gábor Horváth: *The Foundations of Hungarian Sports Law*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2000.
- Blackshaw, Ian S. – Siekmann, Robert C. R. – Soek, Janwillem. *The Court of Arbitration for Sport 1984–2004*. The Hague: T. M. C. Asser Press, 2006.
- Blackshaw, Ian S. *Sport, Mediation and Arbitration*. The Hague: T.M.C. Asser Press, 2009.
- Blackshaw, Ian S. *Sport, the Law and the Business*. The Hague: T.M.C. Asser Press, 2010.
- Casini, Lorenzo. Global Hybrid Public-Private Bodies: The World Anti-Doping Agency (WADA). *International Organizations Law Review*, 2009/2, pp. 427–429.
- Centre for Sport and Human Rights. *Sport & Human Rights – First Annual Reading List*. Geneva: Centre for Sport and Human Rights, 2022.
- Fejes, Péter – Sárközy, Tamás – Szekeres, Diána – Tóth, Nikolett. *The legal regulation of Hungarian sport*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2019.
- Foster, Ken. Is There a Global Sports Law? *Entertainment Law*, 2003/1, 6–7.
- Gardiner, Simon – James, Mark – O'Leary, John – Welch, Roger – Blackshaw, Ian – Boyes, Steve – Davis, Paul. *Sports Law*. London–New York: Routledge, 2012.
- Gasparini, William. *The Council of Europe and Sport: Origin and Circulation of a European Sporting Model*. Paris: Encyclopédie d'Histoire Numérique de l'Europe – École des Hautes Études en Sciences Sociales, 2018.
- Grix, Jonathan – Houlihan, Barrie. *Governance and Policy in Sport Organizations*. London–New York: Routledge, 2023.
- James, Mark. *Lex Olympica, Olympic Law and Their Relationship with Human Rights*. Cham: Springer, 2025.
- James, Mark. *Sports Law*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2013.
- Karaquillo, Jean-Pierre. *Droit du sport*. Paris: Dalloz, 2018.
- Kaufmann-Kohler, Gabrielle – Rigozzi, Antonio. *International Arbitration: Law and Practice in Switzerland*. Oxford: Oxford University Press, 2015.

- Kecskés, László. *EU law and legal harmonisation*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2009.
- Kecskés, László. *Private international law*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2009.
- Kecskés, László – Soós, Tamás. *On some of the problems of European sports law*. *JURA*, 2004/1, pp. 132–137.
- Kecskés, László – Soós, Tamás. *The European Court of Justice has extended the Bosman ruling allowance for athletes*. *European Law*, 2003/6, pp. 39–44.
- Kendall, Kevin. *EU Sports Law and Policy*. London: Routledge, 2017.
- Kovács, Attila. *Control of public funds in sport*. Budapest: National University of Public Service, 2020.
- McArdle, David. *From Boot Money to Bosman: Football, Society and the Law*. London–New York: Routledge, 2000.
- McCann, Michael – Hums, Marilyn. *Governance in Sport: Analysis and Application*. Champaign: Human Kinetics, 2002.
- Middle, Matthew J. – Davis, Timothy – Osborne, Barbara – Duru, N. Jeremi. *Sports Law: Governance and Regulation*. 4th ed. New York–London: Aspen/Thomson, 2020.
- Nagy, Zoltán. *Sports and criminal law*. Pécs: Codex, 2014.
- Nafziger, James A. R. – Ross, Stephen F. *Handbook on International Sports Law*. Cheltenham – Northampton: Edward Elgar, 2011.
- Náadori, László – Gáspár, Mihály – Rétsági, Erzsébet – H. dr. Ekler, Judit – Szegnerné dr. Dancs, Henriette – Woth, Péter – Gáldi, Gábor. *Knowledge of sports theory*. Pécs: Dialóg Campus Kiadó-Nordex Kft., 2011.
- Nemes, András. *Knowledge of sports law*. Budapest: Semmelweis University, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, 2002.
- Parrish, Richard – Miettinen, Samuli. *The Sporting Exception in European Law*. London: Routledge, 2008.
- Princzinger, Péter. *Sports Law I*. Budapest: ELTE Eötvös Kiadó, 2010.
- Rook, William – Heerdt, Daniela. *The Routledge Handbook of Mega-Sporting Events and Human Rights*. London–New York: Routledge, 2025.
- Sárközy, Tamás. *Sports Law - An explanation of the Sports Act 2004*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2004.
- Sárközy, Tamás. *Sport and state*. Budapest: HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2011.

- Sávolt-Szabó, Tünde. *The rights of the disabled, the protection of athletes*. Budapest: University of Physical Education, 2019.
- Siekmann, Robert C. R. *The Governance of Professional Football Clubs*. The Hague: Asser Press, 2021.
- Siekmann, Robert C. R. – Soek, Janwillem. *Sports Law in the European Union*. The Hague: T.M.C. Asser Press, 2004.
- Siekmann, Robert C. R. *The CAS and Its Jurisprudence*. Oxford: Hart, 2021.
- Siekmann, Robert C. R. *The Court of Arbitration for Sport and Its Jurisprudence: An Analysis*. The Hague: Asser Press, 2021–2023.
- Tóth, Nikolett Ágnes. *Sports law as a special special law*. University of Miskolc, 2015.
- Trócsányi, Sára. *Legal bases of communication*. Budapest: Osiris, 2004.
- van der Sloot, Bart. *Athletes' Human Rights and the Fight Against Doping*. Heidelberg–New York: Springer, 2021.
- Vieweg, Klaus – Lindner, Martin L. *Sportrecht in Deutschland*. Munich: Beck, 2019.
- Weatherill, Stephen. *European Sports Law*. Oxford: Hart, 2014.
- Weatherill, Stephen. *Sources and Origins of EU Sports Law*. Oxford: Elgar Publishing, 2010.
- Woth, Péter. *The history of sports administration in Hungary*. Pécs: University of Pécs–Faculty of Law Diploma thesis, 2001.

Legislation used:

- Government Decree No. 43/2011 (III.23.) on the rules of anti-doping activities. Budapest: Hungarian Gazette, 2011.
- Government Decree No. 54/2004 (III.31.) on the safety of sports events. Budapest: Hungarian Gazette, 2004.
- Act LXXXI of 1996 on Corporate Income Tax and Dividend Tax. Budapest: Hungarian Gazette, 1996.
- Act I of 2004 on Sport. Budapest: Hungarian Gazette, 2004.
- Act LXXXIII of 2010 on the Amendment of Certain Acts Related to Sports. Budapest: Hungarian Gazette, 2010.
- Act C of 2012 on the Criminal Code. Budapest: Hungarian Gazette, 2012.
- Act V of 2013 on the Civil Code. Budapest: Hungarian Gazette, 2013.
- Council of the European Union. Declaration on Sport (Amsterdam Declaration). Brussels: Council of the European Union, 1997.

- Council of Europe. European Sport for All Charter. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 1976.
- Council of Europe. European Sports Charter. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 1992.
- Council of Europe. Code of Sports Ethics. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2001.
- Council of Europe. EPAS Framework. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2007.
- Council of Europe. Revised European Sports Charter. Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2021.
- European Commission. Developments and Prospects for Community Activity in the Field of Sport. Brussels: European Commission, 1999.
- European Commission. White Paper on Sport. COM(2007) 391 final. Brussels: European Commission, 2007.
- Council of Europe. European Convention on Human Rights. Rome: Council of Europe, 1950.
- European Union. Treaty on the Functioning of the European Union. Luxembourg: Publishing House of the European Union, 2012.
- FIFA. Regulations on the Status and Transfer of Players. Zurich: FIFA, 2023.
- The Fundamental Law of Hungary. Budapest: Hungarian Gazette, 2011.
- UEFA. UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations. Nyon: UEFA, 2023.

Judgments / Court decisions

- Court of Arbitration for Sport (CAS). Al-Arabi SC v. Jonas Gonçalves Oliveira, CAS 2013/A/3091, 2013.
- Court of Arbitration for Sport (CAS). Methushalem v. FIFA, CAS 2008/A/1519 & 1520, 2008.
- Court of Arbitration for Sport (CAS). WADA v. RFU & Ogarov, CAS 2011/A/2384, 2011.
- Curia, Mfv.I.10.157/2019/5. (2019).